

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 139

15 TI

TUẦN LỄ TỪ 19-11
ĐẾN 25-11-1970

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp : MINH VÕ — Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH — Phụ bếp : KÉP ĐỘC — ÓNG NÓI : 93808

Wason
DS 531
C74++

TÔI THƯƠNG ĐỒNG BÀO « NẮM » ! ĐỂ TÔI GIỮ GIÙM CHO...

NÓI THẮNG VỚI ỒNG SỐ 1 LÀM THẾ NÀO ĐỂ ĐẤU TRANH CHÍNH TRỊ ?

Ngay trong bài diễn văn nhân dịp lễ nhậm chức cách đây ba năm, Tổng Thống Thiệu đã nói đến việc phải chuẩn bị đấu tranh chính trị với đối phương, vì trận chiến đang chuyển từ chiến trường sang chính trường.

Bây giờ, quả thật đã đến lúc phải sẵn sàng đấu tranh chính trị với đối phương. Nhưng trong 3 năm qua, Tổng Thống Thiệu, với tư cách nguyên thủ Quốc gia, đã làm được những gì để chuẩn bị đấu tranh chính trị với đối phương, hầu đạt thắng lợi cho quốc gia dân tộc !

— Về kinh tế, hết phân xuất,

đến kiểm ước, rồi song hành, đó là chuẩn bị đấu tranh chính trị ?

— Về xã hội, tình trạng bất công tham nhũng ngày càng lan tràn, đó là một cách chuẩn bị đấu tranh chính trị ?

— Về đảng phái, tuy Tổng Thống đã cố gắng kêu gọi tập hợp, và tự mình đứng ra lãnh đạo một Mặt Trận, nhưng cuối cùng vẫn thất bại, đó là một thứ đấu tranh chính trị ?

— Hạ viện tranh ghế chửi nhau, Thượng viện tranh ghế chửi nhau, rồi đến những tin đồn hành pháp tung tiền lũng

đoạn việc bầu cử ở Tối Cao Pháp Viện, đó là đấu tranh chính trị ?

— Dân biểu thi nhau xuất ngoại du hí, lớp thì buôn lậu, lớp thì chửi bỗ chề độ mà mình đang hưởng thụ, thế là đấu tranh chính trị ?

— Ra lệnh sơn cờ, treo cờ trước nhà dân chúng, rồi lại có lệnh bỏ cờ, thế là đấu tranh chính trị ?

Mặc dầu có nhiều việc làm, như những việc bê bối tại Quốc hội, ngoài thăm quyền và ý muốn của Tổng Thống, nhưng với tư cách nhà lãnh đạo cao

nhất của Quốc gia, T.T Thiệu phải chịu một phần trách nhiệm ; ít nhất là về tinh thần.

Tổng Thống vẫn nói, về quân sự ta thắng đến nơi. Càng mạnh về quân sự bao nhiêu, thì việc chuẩn bị đấu tranh chính trị với đối phương càng cấp bách bấy nhiêu.

Nước đến chân rồi mới nhảy, đã là chậm.

Nước đến chân rồi mà còn chưa nhảy, còn đang ngủ, thì sao đây ?

Ăn miếng trả miếng

đàn anh đổi lập với nhà nước đàn em đổi lập với nhà bếp

PHÂN ƯU

Hay tin trẻ:

G.S. ĐỖ THỂ PHIỆT

Bào huynh của bạn Đỗ thể Duyệt vừa từ trần tại Saigon. Thành thật chia buồn cùng bạn Duyệt và tang quyến. Xin cầu chúc hương hồn của anh Phiệt sớm được tiêu diêu miền lạc cảnh

Hoàng Ngọc Bào
Ô. Bà Thái Khắc Kỳ
D.S Vũ Huy Tân
Ô. Bà Ngụ Văn Thanh
Chủ nhiệm Con Ong

CON ONG TRANG 2

Con Rùa vườn ngáy pho pho

Câu chuyện thứ hai rất nên đi một đường đổi lập mi nhà nước là vụ Tổng Ngọc tỏ ra hết sức hãnh diện về các biện pháp KT mới ban hành, độc đáo nhất là luật Song Hành và quyết định tăng lương quân công.

Như mọi người đã biết, sau khi có luật song hành, vật giá bỗng tăng vọt lên một phát như có hỏa tiễn Titan lấp vào đít; một tô phở trước song hành giá 80đ, sau song hành lên 100đ, 1 ký thịt nạc 650đ nay lên 900đ 1 ký, cá lóc 200đ, nay lên 400đ. v.v. Kịp tới khi có vụ tăng lương quân công, vật giá lại tự động tăng thêm phát nữa, chưa kể mấy chục loại hàng được ông Tổng Kinh «đùn đít» là để theo kịp giá chợ đen.

Trong khi kết quả trông thấy của mấy biện pháp kinh tế là thăng dân lỗ đít. Chưa kể, biện pháp tăng lương lại chỉ nhằm nâng đỡ quân công... cao cấp. Bọn tốp riu kêu ca, nhà nước hứa sửa chữa lỗi lầm, nhưng tới nay con rùa vườn cứ ngáy pho pho.

Chung quanh một cái lá đa

Vụ ông phó tổng giám đốc nha quan thuế Ngô quang Tường bị giải nhiệm đâm ra có nhiều chuyện lăm lăm, dường như ở «bên trong còn lăm điều hay». Tin tức lúc đầu cho biết, thủ tướng Khiêm đã gửi một thủ điệp cho ông Tổng Tài Nguyễn bích Huệ yêu cầu giải nhiệm ông Ngô quang Tường, lý do dường như theo đơn thỉnh cầu của ông Tổng tư pháp Lê văn Thu, ông Thu nói (chẳng biết có đúng không) ông Tường là thâm phán ngành công tố được biệt phái qua Bộ Tài Chánh làm việc, nay bộ tư pháp cần người (?) nên ông xin bộ tài chánh trả lại. Nhưng theo nhiều nguồn tin khác, ngay cả ông dân biểu luật sư Nguyễn khắc Tân, bạn đồng nghiệp của ông Thu đã cho biết, chẳng phải ông Thu cần người về mà chỉ cần «đuổi số» ông Tường, bởi ông Tường đã cả gan bắt giữ cô Lê thị Lữ Văn, một chiêu đãi viên hàng không E Giao Chi khi cô này đem 5 triệu bạc ngọc thạch lậu về nước từ Hồng Kông, hơn nữa khi bị bắt cô Văn đang còn giữ trong người nhiều tài liệu liên quan tới vụ chuyên ngân hay buôn bạc ngoại quốc lậu trị giá 100.000 đô la trước đây.

Theo tin các báo, cô Lữ Văn được gọi là «bạn gái thân yêu» của một ông lớn, thiên hạ đồn um lên là bạn của ông Thu, và ông lớn này đã dùng áp lực để yêu cầu ông Tổng Tài Nguyễn bích Huệ phải giải nhiệm ngay ông Tường. Báo chí vớ được tin đó khai thác tùm lum, thậm chí có báo gọi ông Tường là một Hà thúc Nhơn thứ hai, nghĩa là ông Tường sạch lăm, các báo còn kể thành tích của ông Tường trong hai năm làm phó tổng một cơ quan ngon nhất nước mà đã nổi danh là hung thần của bọn buôn lậu, người có công trong việc chặn bắt tới bốn va ly bạc tại phi trường Tân sơn Nhất mới đây. Do đó bọn buôn lậu cay cú ông lăm. Cô Văn cũng là một tay buôn lậu, mà lại là bạn gái thân yêu của ông lớn, nên khi bị bắt, bọn buôn lậu đã nhờ tay ông lớn trừng trị ông Tường, ông lớn ngay tình và thương bạn gái nên ông đã can thiệp, bắt ông Tổng Giám Đốc Tổng nha quan thuế trả lại cô Văn số ngọc thạch buôn lậu và xin lỗi cô Văn, theo tin các báo, ông Dương thiệu Sinh xếp quan thuế đã vội vã trả lại ngay số nữ trang trên. Như vậy quả cái lá đa của cô Văn thật là quá to.

Nhưng chuyện đâu có dễ dãi vậy, các dân biểu bèn nhẩy vào ăn cổ tên tuổi, dân biểu chống đối hung hãn nhất là ông Nguyễn khắc Tân, ông Tân yêu cầu thủ tướng giải nhiệm ông tổng tư pháp, vì làm tổng tư pháp là làm trùm ngành tư pháp công tố ở đây mà «đi che chở cho bọn buôn lậu như vậy là không có được». Ông Tân là dân biểu có quyền ăn quyền nói, quyền bắt khả xâm phạm thì nói gì mà không được. Chẳng hiểu ông Tổng tư pháp nghĩ sao về lời của ông Tân đây. Sự đời quả là như cái lá đa, nó đen như mồm chó, và đã lăm đen theo bao nhiêu ông lớn với quyền cao chức trọng.

Sau các ông dân biểu là các ông Giám sát, các ông lập tức cho điều tra nội vụ, coi chuyện này như ghê gớm lắm, có ông đã phụ họa với một số dân biểu là qua vụ này nội các nên cái tờ ngay đi, thật là chuyện buồn cười. Cô Lữ Văn chưa có chồng, người ta đã kêu bằng bà, chẳng hiểu cái lá đa của cô nó thiếu món hoa lá cành hay sao nên nhiều người sui, người sui lớn nhất là ông Ngô quang Tường «làm quan, quan cách», lại còn bị cô Văn phàn tố một phát là ông Tường có liên hệ mật thiết với tên Tư Cai, trùm buôn lậu. Vụ này đã làm «kinh động dư luận» từ mấy ngày nay.

Thiên hạ ở đây đang nóng lòng chờ xem phần sâu kín của nội vụ chung quanh vụ án lá đa này đi tới cái thế giới nào.

NÓI LÃO mã chơi

Chế độ tàn lụi trước chiến tranh

Ông nghị sĩ Phạm Văn Tâm, tức Thái lãng Nghiêm, một lý thuyết gia của đảng Tân Dân cũ, và của Mặt Trận Cứu Nguy Dân Tộc hiện nay, 1 cựu cố vấn chính trị của cố vấn chính trị Ngô đình Nhu, cha đẻ ra kế hoạch nước lủ, đã vừa đưa ra một nhận định trái ngược hẳn với nhận định của đa số chính khách hiện tại, những chính khách hiện tại cho rằng cuộc chiến tranh này đang tàn lụi dần mà không có kế thắng người bại, thì ông Phạm Văn Tâm nói: « Cuộc chiến tranh du kích của CS không tàn lụi khi còn áp dụng ở đây trong đường hướng « tri cứu », và những ai, ngay ông thống Thiệu quan niệm nó đang tàn lụi đều là những quan niệm sai lạc, ấu trĩ là có một kiến thức rất sơ đẳng về chiến tranh. Vấn đề nghị sĩ Phạm Văn Tâm, một khi CS đem tính chất « tri cứu » vào chiến tranh thì đồng thời chiến tranh của chiến tranh sẽ ngày một nặng thêm lên, chiến tranh đã không tàn lụi mà chính trị của chế độ càng ngày càng suy yếu đi vì tham nhũng làm ung thối. Chế độ sẽ tàn lụi trước khi chiến tranh tàn lụi, đó là viễn ảnh của tình hình miền Nam VN. Mà sở dĩ có sự kiện này là vì tổng thống Thiệu đã không đánh giá nổi tình hình chiến tranh.»

Trong mọi hình thức chiến tranh, hình thức du kích chiến là hình thức đáng sợ nhất. Đúng như nghị sĩ Tâm nhận định, du kích chiến là sở trường của CS.

Nhưng nghị sĩ Tâm đề ra một vấn đề như trên rồi bỏ lửng, phải chăng đó là cái bệnh chung của những người được gọi là « lý thuyết gia », cái bệnh của những người ăn nhân, nằm rồi. Nghị sĩ Tâm nói: chế độ này sẽ tàn lụi trước khi cuộc chiến tàn lụi, tàn lụi vì tham nhũng và tàn lụi vì Tổng thống Thiệu không đánh giá nổi cuộc chiến? Nhưng nghị sĩ Tâm không nói rõ là chế độ tàn lụi bao nhiêu phần trăm vì tham nhũng, bao nhiêu phần trăm vì Tổng thống Thiệu không đánh giá nổi tình hình chiến tranh.

Thiên Khôi đã đem lời nhận định của ông Tâm hỏi cựu thiếu tướng Huỳnh Văn Cao, nhưng người bạn đồng viên của ông Tâm chỉ cười: « Hãy đợi thời gian trả lời » còn nghị sĩ Phạm Văn Trường, vua tếu ở thượng viện cho rằng: « Sở dĩ lý thuyết gia Phạm Văn Tâm chỉ đưa ra một vẻ xuất của câu đối, hay một vẻ của một phương trình vì ông lý thuyết gia ấy chưa có hứng đề tìm ra vẻ thứ hai, đưa một vấn đề ra thì dễ, nhưng tìm cách giải quyết vấn đề mới là cái khó.»

Thiên Khôi rất mong lý thuyết gia Phạm Văn Tâm mau tìm ra được vẻ đối để xem ông giải quyết « những vấn đề của chúng ta » ra làm sao. Nếu lý thuyết gia cần tìm hứng xin mời tới nhà ông nghị sĩ già Mạnh Tử Giao Chỉ sẽ có « thuốc » để tìm.

Nhiều dân biểu bán đồ la kiếm lời

Trước đây nghị sĩ Trần Ngọc Oánh đã gửi một văn thư sang bộ Tài Chánh yêu cầu ông Tổng Trưởng cho biết những nghị sĩ, dân biểu nào xuất ngoại đã vi phạm luật quan thuế hay thủ tục hối đoái, và những nghị sĩ, dân biểu nào đã « bị giữ và ly » ở phi trường? Nhưng văn thư trên không được trả lời. Nay dân biểu Phan Xuân Huy, người bị tố «chơi bởi tới teo chim» đã hăm là ông đang phối kiếm với viện hối đoái và bộ Tài Chánh để công bố đích danh hàng lô dân biểu lem nhem, bán đồ la sau các chuyến xuất ngoại.

Theo ông Huy, trước đây có nhiều dân biểu đổi đồ la xuất ngoại trong vòng vài tháng, nhưng chẳng có dân biểu nào đi tới vài ngày, số đồ la còn

đư đem về bán chợ đen lời gấp bốn, số đồ la được đổi cao nhất lại chính là ông chủ tịch hạ viện Nguyễn Bá Lương, theo dân biểu Dân, ông Lương được đổi tới 5.000 đô la nói là qua Pháp chữa bệnh, nhưng ông đã chỉ đi tới Đại Hàn rồi qua Nhật về nước luôn đường như sau ông Lương là dân biểu Nguyễn Lý Tường.

Cứ tính hối xuất chính thức đồ la 118 trước ngày ban hành thuế hối đoái song hành, thì 5.000 đô la trị giá 590.000 đồng, cụ Lương đi Đại Hàn theo lời mời thì cơm bưng, nước rót, nhà cao cửa rộng đều của chính phủ Đại Hàn cung cấp, do đó không mất xu nào còn lời nhiều thứ quà đáng giá khác, cho là khi sang Nhật cụ mua sắm chừng 1.000 đô la, cụ cũng còn 4.000 đô, nếu đem về bán một đô la lời gấp bốn như dân biểu Huy nói thì một đô la cụ bán lại 118x4 là 472 đồng, đem nhân với 4.000 đô cụ được 1 triệu 888 ngàn, trừ đi 590.000 vốn, cụ còn lời 1 triệu 299 ngàn, thực là một chuyến đi lời quá mạng một chuyến đi bằng cả một năm lương dân biểu.

Thiên Khôi rất mong dân biểu « teo chim » Phan Xuân Huy sớm liên lạc được với viện hối đoái để công bố cho bà con cả nước biết những nghị sĩ dân biểu nào đã lợi dụng những chuyến công du để buôn đồ la. Thói thường người ta làm, người ta không nói, mà nói trước lại chẳng mấy khi làm, chẳng hiểu dân biểu Huy có dám làm không đấy. Theo nhiều dân biểu nói :

«Thăng Huy nói dám tụt quần trước diễn đàn để mời bác sĩ dân biểu Huỳnh Ngọc Anh và Nguyễn Đại Bằng khám chim nó xem có teo không, thì nó dám khui vụ buôn đồ la này ra làm, sẽ không thiếu gì anh lem nhem hóc hác trong vụ này. Đây cũng là một cơ hội làm giảm uy tín lập pháp, chắc viện Hối đoái sẽ cung cấp tài liệu gấp».

Hội đồng Đô thành nâng bi nhà giàu

Hội đồng đô thành, một cái hội đồng nổi tiếng tranh ăn trong những năm cũ, mới đây vừa thảo luận về vấn đề phạt và những người xây cất bất hợp pháp, xây cất bất hợp pháp phạt và là đúng lắm, nhưng phạt và làm sao cho hợp lý mới là vấn đề, không những đã phạt và mà còn phải triệt hạ ngay những căn nhà xây cất bất hợp pháp đó nữa.

Theo quyết định của hội đồng đô thành mới, thì những nhà xây cất bất hợp pháp bằng vật liệu nặng bị phạt 10 đồng mỗi thước vuông, xây cất đại quy mô bị phạt thêm 10 đồng nữa một thước vuông, cụ chi 20 đồng, còn xây cất bằng vật liệu nhẹ thì phạt 5 đồng, xây cất tiêu quy mô thêm 2 đồng nữa. Ông nghị viên Phạm Ngọc Hợp cho biết quyết định trên, hội đồng đã nâng bi nhà giàu mà bóp dế dân nghèo. Theo ông Hợp, nhà là xây cất bất hợp pháp trước đây chỉ bị phạt 05 các, nay lên 5 đồng là gấp 10 lần, còn nhà xây cất bằng vật liệu nặng trước đây phạt 5 đồng nay lên 10 đồng là chỉ phạt gấp đôi. Nhận định ông Hợp hợp lý lắm, dân nghèo bao giờ mà chẳng bị bóp cổ cho lè lưỡi, còn dân giàu thì qua loa sau khi « thông cảm » là chu rồi. Nhưng lời nhận định đó không quan trọng bằng lời ông Tô Đà Đô Chánh theo ông, một cái nhà cất ngoài mặt lộ phải hồi lộ từ 500 ngàn tới 800 ngàn, một cái nhà cất trong hẻm phải 100 ngàn tới 200 ngàn.

Nổi lời ông Hợp ông Thập cũng lên tiếng tố một ông Tá và một ông dân biểu đã lợi dụng chức vụ chiếm đất ở đường Hùng Vương để xây cao ốc cho mướn.

Theo Thiên Khôi hai lời tố này rất quan trọng, xin ông Đô Trưởng lên tiếng dùm cho, sau khi đã ghé mắt vào cái ủy ban cấp giấy phép.

THIÊN KHÔI

Những kẻ lăm le đầu hàng Cộng Sản

Khối Độc Lập Hạ Viện, một khối thân chính quyền và đường như không có một dân biểu nào sáng giá, điển hình là bản thông cáo của khối mới đây nói về phán quyết của tối cao pháp viện trong vụ tiêu hủy bản án của Trần Ngọc Châu. Nếu có dân biểu sáng giá và biết một chút pháp lý khối đã không làm như thế.

Ông trưởng khối Phan Huy Đức vừa rồi lại lên tiếng báo động có những kẻ lăm le đầu hàng Cộng Sản và đầu hàng ngoại bang, do đó khối của ông với 14 dân biểu sẽ tìm mọi cách đối phó với bọn đang âm mưu tạo một thế sống chung hòa bình với Cộng Sản. Ông Đức cũng đã nói qua với nguồn tin ông biết là Mỹ đang mở cuộc mật đàm với Cộng Sản để bàn chuyện cắt đất cầm tù cho chúng nếu một mai khi tiếng súng thôi nổ. Vấn đề ông Đức, Cộng sản muốn một mảnh đất từ vĩ tuyến 16 trở ra, nghĩa là từ địa phận tỉnh Quảng Nam, bao gồm cả Đà Nẵng, Thừa Thiên (Huế) Quảng Trị.

Ông Đức khẳng định rằng trước tình thế này miền Nam phải tạo một thế mạnh để đương đầu và đàm thọc ra ngoài Bắc đem chiến tranh ra khỏi Nam Việt Nam, và muốn mạnh thì các nhà lãnh đạo quốc gia này phải bỏ những dị đồng tiền tiết mà lo chung đại sự, nhất là đứng vì quyền lợi cá nhân mà đầu hàng ngoại bang hay Cộng sản. Dân biểu Đức đã đưa ra chứng minh là Nguyễn Khánh và Dương Văn Minh là hai người đã đầu hàng ngoại bang (?)

Phân tích chơi chơi lời nhận định của ông dân biểu Phan Huy Đức người ta thấy :

1— Đả kích bọn đầu hàng ngoại bang và Cộng Sản, điểm này thì tất cả những người có tinh thần Quốc Gia chống Cộng đều đồng ý.

2— Tố cáo những cuộc mật đàm Mỹ Cộng Sản để cắt đất, điều này cần nói lên để mọi người quốc gia biết đề mà cảnh giác, đề phòng, và cũng đề mà đừng quá tin vào người bạn đồng minh vĩ đại Hoa Kỳ có thể thụi ngăm ta bất cứ lúc nào.

3— Kêu gọi những nhà lãnh đạo chung lo đại sự, gạt bỏ tiền tiết, điều này có thể hiểu được rằng giữa các nhà lãnh đạo đang có sự cạm chằng lằng canh chằng ngọt.

4— Ông Đức bảo ông Khánh và Minh đầu hàng ngoại bang, ông Khánh thì không đáng kể đến, còn ông Minh, người ta cho rằng sở dĩ ông Đức đả ông Minh vì ông Minh ra tranh cử chức vị T.T sang năm, nghĩa là ông Minh sẽ là địch thủ đáng nể của ông tổng thống hiện tại, mà tổng thống hiện tại lại là người ông Đức đang ủng hộ, như vậy thì cái sự đả kích trên chỉ nhằm triệt hạ uy tín ông Minh.

5— Ông Đức hô hào miền Nam phải tạo một thế mạnh, nhưng ông không nói làm thế nào để tạo thế mạnh, và lại lời hô hào đó chỉ là một lời nhai lại, năm ngoái khi hội nghị Ba Lê mới mở màn, nhiều người ở đây đã hô hào phải tạo thế mạnh cho miền Nam, nhưng tạo được hay chưa chắc ông Đức đã rõ, do đó ông mới đang hô hào tạo lại. Hơn nữa ông Đức còn hô hào phải đàm thọc ra Bắc để đem chiến tranh ra khỏi Nam VN. Câu nói này ông Đức đã tỏ ra mình ngây thơ, nếu miền Nam có thể đàm thọc ra miền Bắc thì đã đàm từ lâu rồi chứ không phải đợi ông Đức nói trong cách kẻ dui dạy anh sáng, và lại nếu đem quân đàm thọc ra Bắc, thì chúng ta còn gì để mà nói đây là một cuộc chiến tranh tự vệ.

Bảo vệ ông là quốc vụ khanh Phan Quang Đán đã hơn nửa đời người làm cách mạng, làm chính trị mà còn chưa đi đến đâu nữa là ông, một người mới bước chân vào cửa ngõ chính trị, đứng xa bầy thước còn thấy hồi mũi sừa con chim.

TIVI • RADIO • SERVICE

Sửa chữa các loại máy TIVI — RADIO — MAGNETOPHONE v.v...
Thợ lành nghề, có chuyên viên đến tận nhà điều chỉnh

PHOTOCOPIE — RONEO

— Nhận tất cả giấy tờ, tài liệu quý vị cần đánh máy hoặc quay Roneo và Photocopie điện tử
Việc làm cẩn thận, mau chóng, đẹp, giá phải chăng. Làm việc thường trực hàng ngày kể cả ngày lễ và chúa nhật từ 07 giờ đến 22 giờ.

Xin quý vị
liên lạc ngay

Hãng Sơn Hải

Saigon — Điện thoại 23.596
Số 84c, 86, 88, Bùi Chu

TIVI MỸ ĂN TIỀN CỦA CÔNG SẢN ĐỂ TỔ CHỨC ĐẤU LÝ VỀ CP.LH

DI ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

HỒNG THẮT CÔNG PHỤ TRÁCH

Tổng Ngọc: người liêm sỉ nhất nước vì ông đã biết tự... chửi mình

● XIN CÓ LỜI HOAN HỒ NGƯỜI LIÊM SĨ.

SÈ GHÈNH.— Trong chuyến máy bay ra cứu lụt miền Trung hôm 12-11, ông Tổng Ngọc có tâm sự rằng từ ngày nhậm chức tới nay, trong nhiệm vụ mà ông phải đối phó, khó khăn hơn hết là gian thương và tham nhũng. Và Tổng Ngọc nhấn mạnh rằng: khó khăn là vì chính tệ trạng đó lại do chính quyền gây ra bằng những thủ tục rườm rà...

Ô hô! Thế này thì lạ thật. Ai có đề đầu cái tệ trạng gian thương tham nhũng lại do chính quyền gây ra. Ông Ngọc mà không tiết lộ, thẳng dân cứ định ninh tệ trạng đó do... Tây nó đẻ ra.

1 ĐÊM LÀM NGHĨA CỦA ĐÊM MÀU HỒNG

SÈ GHÈNH.— Nguồn tin thông thạo cho biết, để hưởng ứng chiến dịch cứu trợ nạn nhân bão lụt miền Trung, DB Trần Quý Phong và ban hợp ca Thăng Long sẽ tổ chức một đêm văn nghệ đặc biệt tại Đêm Màu Hồng vào tối 25-11-70.

Bình thường, ĐMH đã là nơi lý tưởng nhất cho những người biết và thích nghe nhạc êm dịu.

Nay, nghe nói tối 25-11, ĐMH sẽ còn tăng cường thêm nhiều giọng ca tuyệt cú mèo, và những màn trình diễn ca nhạc quốc tế, chắc chắn xôm tụ không chê vào đâu được. Đặc biệt có 2 ban nhạc Mèo từ thủ đô ăn chơi thế giới Lasvegas tới trình diễn riêng cho ĐMH.

NHẮN TIN

NGUYỄN ĐỨC NAM gửi gắp bài cho Giai Phẩm C.O.

NGUYỄN PHỮ HỮU: Mời anh lại CO nhận giấy tờ đánh rớt.

- thật sự có phải bọn KHÔNG QUẢN là phường đã làm cho các cô sợ và... thân phục?
- bọn họ có xứng đáng là linh hào hoa phong nhã hay... rách như cái mền?
- bọn họ sống như thế nào, chiến đấu ra sao? mời đọc:

ĐƯỜNG MÂY

tập truyện của năm người

ĐÀO VŨ ANH HÙNG, KIÊM THÊM, TRẦN VIỄN PHƯƠNG, PHẠM HỒ, LÊ VĂN TRƯỞNG

- ĐẤU «VÕ LƯỠI» MÍ HÌM BÌNH, THÌ «MÉT» TUYẾN THẮNG LÀ CÁI CHẮC.
- TUY NHIÊN, ĐỪNG CÓ MẮC MƯU BỌN KHỐN NẠN.

SÈ GHÈNH.— Máy ngày nay, các báo đều loan tin về một cuộc đấu lý giữa những nhân vật QG và CSVN, do Ti vi Mỹ tổ chức. Đề tài cuộc đấu lý là vấn đề nên hay không nên lập chính phủ LH tại miền Nam.

Thoạt đầu dư luận chính giới Anamta tỏ ra OK. LS Tuyên được mời và đã nhận lời đấu với Thị Bình, nguyên là vợ 1 Đại sứ BV ở Mút Cu, hiện là Ngoại Trưởng cái chính phủ ma VC.

Ai cũng tin nếu đấu lý «mét» Tuyên sẽ ăn chắc. Cái gì chứ «võ lưỡ» vốn là nghề của chàng. Hơn nữa, phàm là đàn bà thì ít ai chịu nổi ngón «võ lưỡ». Hướng chi Thị Bình đã...mốc lâu năm. Do đó, nhiều người ủng hộ 1 cuộc đấu lý như vậy.

Tuy nhiên, chính giới Anamta quên mất không tự hỏi tại sao TiVi Mỹ lại lấy vấn đề CPLH làm đề tài, mà không lấy những vấn đề khác như: Sự xâm lăng của BV, quân ngoại nhập, ý thức hệ CS và QG, quyền tự quyết v v... làm đề tài?

Người ta còn nhớ TiVi Mỹ đã từng phỏng vấn nhiều nhân vật Anamta, và đã cắt bỏ hầu hết những đoạn trả lời bất lợi cho CS. Chẳng hạn anh chàng ký giả Lô Răng từng được hãng CBS phỏng vấn về những vụ gọi là thảm sát ởVNCH do quân đội ĐM gây ra. Anh Lô Răng đã hỏi lại «tại sao quý vị không hỏi tôi về vụ thảm sát ở Huế dịp Mậu Thân? Theo tôi, đó mới thật là thảm sát»... Hãng CBS khi phát hình đã cắt bỏ đoạn này.

Cũng nên nhắc lại, vấn đề CPLH là điều mà CS đang mong muốn.

Như thế, nếu nhận đấu lý mí CS về vấn đề này tức là

ta chấp nhận một trận chiến mà chiến trường cũng như hình thức tác chiến do địch lựa chọn. Người biết cầm quân không bao giờ chơi đại như thế.

Có dư luận cho rằng hãng TiVi Mỹ đã ăn tiền của CS tổ chức cuộc đấu lý để chuẩn bị dư luận thế giới hầu dồn VNCH vào cái thế phải chấp nhận liên hiệp.

Dư luận này rất có thể là đúng. Cho nên không phải là không có lý khi «mét» Tuyên đã bỏ ý định sang Tây đấu lý. Lịch sử của Mỹ mới hơn 300 năm, làm sao các chú khôn hơn dân Anam có 4000 năm văn hiến. Mẹ kiếp!

DÂN ĐANG TÍCH TRỮ GẠO, MUỐI, LÁ CHUỐI

để làm lễ tống tiễn Tổng Ngọc

SEGÈNH.— Theo tin các báo thì ông Tổng Ngọc tuyên bố với các ký giả rằng 1 tháng nữa, nếu còn phải «ăn xin» nữa, ông sẽ ra đi khỏi bộ kinh tế.

Khi nghe được tin này, dân chúng ùn ùn đi mua gạo muối và lá chuối. Phú lít thấy thế cho rằng những người dân này âm mưu đầu cơ tích trữ, bèn bắt hết về bót.

Tại bót, khi được thăm vấn, những người dân này đều khai một luận điệu như nhau rằng: Vì nghe tin ông Tổng Ngọc sắp ra đi, họ vội mua gạo, và muối để làm lễ tống tiễn.

Thăm vấn viên hỏi vậy chứ mua lá chuối để làm gì, thì họ khai lá chuối để... lót tay. Sau đó, phú lít đã thả hết những người này ra, vì cho rằng họ là những người có nghĩa.

Ông Tổng Ngọc làm ăn bê bối, bị dân chửi, ông bèn chửi chính quyền, trong khi ông là một phần của chính quyền, tức là «ông lại chửi ông». Người biết... tự chửi là người có liêm sỉ. Hoan hô ông Tổng Ngọc.

Ăn chay mãi nhạt miệng PHAN BÀ THỬ «ĂN MẶN»

SAIGON. Lúc sinh thời, Cựu quốc Trưởng Phan Khắc Sửu được cả nước yêu mến kính trọng về đức độ cũng như về sự liêm khiết. Cụ xứng đáng mang danh nghĩa «chí sĩ cách mạng».

Tới nay, cụ Phan vừa nằm xuống, mô cụ chắc cũng chỉ vừa xanh cỏ... thì nhà cụ đã xảy ra một chuyện đau lòng do cụ bà còn sống gây ra.

Tuần rồi cụ Bà Phan Khắc Sửu đã nhờ mô tòa trực xuất một gia đình quả phụ (vợ của Thiếu Tá đã tử trận) nghe đầu đã mua lại căn nhà số 638 đường Phan Đình Phùng từ ngày 15-4-67 để mở một tiệm may sinh sống với giá 850.000đ của ông Bà Phạm Tấn Lung nhưng ác thay, căn nhà này lại làm dính vào phần đất của cụ Phan Khắc Sửu khi ra trước bà bà quả phụ này mới tề ngửa. Vì sự kiện trên Bà Quả Phụ đã phải điều đình với Cụ Phan xin mua phần đất lấn đó...

Tuy cụ Bà hàng ngày ăn chay trường nhưng đây là một dịp tốt để cụ Bà «ăn mẶn» đã ra giá sáu triệu đồng miếng đất chỉ to bằng cái lá đa (34 thước vuông). Nạn nhân khóc lóc xin được mua lại

với giá một nửa tức 2 Triệu cụ Bà trợn mắt lác đầu và cuối cùng cụ đã nhờ Tòa trực xuất cái gia đình khốn khổ khốn nạn ra vỉa hè vào ngày 11-12 vừa qua mặc kệ cho mẹ con bà quả phụ kêu khóc thảm thiết. Trong khi đó, cụ bà Phan Khắc Sửu thì cười mắt ruột vì được hưởng luôn cả căn nhà lẫn phần đất của bà quả phụ kia đã mua của vợ chồng ông Lung. Có điều lúc sinh tiền cụ Phan Khắc Sửu đã suốt cả một đời hy sinh cho Dân cho Nước giờ đây ở dưới suối vàng chắc chắn thế nào cụ cũng gặp Cố thiếu tá chồng của nạn nhân trách móc và cảm giận kẻ ở dương thế đã hà hiếp vợ con ông và oán giận lây cả cụ. Thật tội nghiệp!

Y. K. C. O.

Hà Thúc Nhơn Ngô Quang Trường

Một lần nữa, YKEO lại phải đề cập tới vụ tham nhũng tại quan thuế nhân vật chính đang được nói tới nhiều trong vụ này là ông Ngô Quang Trường phó Tổng Giám đốc quan thuế.

Cứ theo những dư luận gần đây thì ông Trường đang bị bọn tham nhũng bao vây. Trong khi đó, các cơ quan hữu trách vườn cừ tà tà. Dư luận thì muốn nội vụ phải cho rõ trắng đen.

Cơ quan có thẩm quyền nhất đề khai vụ này ra ánh sáng là GSV. Nhưng cho tới nay quý ông GSV vẫn còn ấp a ấp úng, ăn không nên đợi nói không nên lời. Đó là một dấu hiệu xấu. Phàm ở đời

những kẻ áp dụng như ngậm hạt thị thường là có tà ý.

Bởi lẽ đó, người ta đâm nghi ngờ chính GSV cũng đang bị một áp lực nào đó để hoặc im vụ này đi, hoặc điều tra theo một chiều hướng khác, tức là làm cho sự thật bị cong như con tôm và lẽ phải đứng về phía Trần Hưng Đạo.

Chẳng hạn như vụ Hà Thúc Nhơn. Bọn Con Ong đã từng lên tiếng yêu cầu làm cho ra lẽ: nếu HTN sạch thì bảo rằng anh ta sạch; nhưng nếu vì sạch quá mà anh phải giết TT Hiền thì cũng cứ việc bảo rằng Nhơn là thủ phạm giết Hiền. Là con người thì ai cũng có thể vừa tốt vừa xấu, vừa thơm vừa thối.

Muốn cho lẽ phải là lẽ phải, sự thật là sự thật, công

lý là công lý, thì không thể viện một cơ gì giấu tội cho một người, hoặc dìm công lao của một người. Trong vụ HTN chúng ta vẫn có thể ca tụng đức liêm khiết và bầu nhiệt huyết của anh, đồng thời vẫn có thể kết tội anh đã giết Hiền, nếu quả thật có những bằng cứ xác đáng tố giác anh là thủ phạm.

Ông Phan Huy Thạch dường như có bị áp lực, nên đã tuyên bố những câu rất ám ó hội tề, rất thối về vụ HTN. Thiên hạ đã phải bịt mũi.

YKCO rất mong vụ HTN và vụ NQT sẽ được đưa đúng vào con đường sự thật và công lý để những người sạch còn đủ can đảm tiếp tục sạch.

ĐỒ CHƠI ĐỂ CHƠI

Đúng ngày khai mạc Đồ Chơi tuần này, không biết các Đẩu Sĩ ăn phải gì mà nổi hứng bắt từ nhào tới đời nhập cuộc đông quá xá. Mới liếc sơ sơ đã thấy:

- Toán Ngậy Ngô, tay cầm tờ báo Le Monde.
 - Toán Ôn Áo, vừa hành quân ở Cấm bú chia về.
 - Toán Hồn Xước, từ Ninh Thuận vào và do ông dân biểu Hiền gắn huy hiệu.
 - Toán Hạm Lự, gồm toàn những ông miệng rộng ở Huế và Đà Nẵng.
 - Toán Teo Chim, ở Nhà Hát ra
 - Toán Teo Mồm, cũng ở Nhà Hát ra
- Ngoài ra còn rất nhiều toán linh tinh khác như toán Thách Đấu, toán Học Lâm Người v.v...
- Trong khi đó, bốn Toán tuần trước vẫn đang say sưa muốn đầu nữa. Ban Tổ chức điều đình mãi, hai toán Ngụy Quân Tử và Xôi Thịt mới chịu rút ra. Một là các Toán mới cũng lại phải rút thăm, kết quả hai Toán Ôn Áo và Ngậy Ngô gặp hên được vô dự trước. Như vậy, thành phần kỳ này gồm có:
- Khoái Đua
 - Mệt Rồi
 - Ôn Áo
 - Ngậy Ngô

Ních Xông và Xuân Thủy ?

HỎI.— Trong buổi lễ cầu hồn ông Đờ Gôn ở Nhà thờ Đức Bà Ba Lê, người ta đã xếp cho ông Ních Xông đứng cạnh Xuân Thủy. Có người trông thấy hai sừ này ri tai nhau nhanh như chớp. Đồ biết hai sừ đã nói gì mí nhau ?

KHOÁI ĐUA.— Ông Ních Xông hỏi «1971 hòa bình, ô kê Salem?» Xuân Thủy đáp «ô kê, đồ la!»

MỆT RỒI.— Xuân Thủy năn nỉ «Ai xin du, du tha cho Vĩ Xì ông Ních Xông lắc đầu «Du gồ hòm, Ai gồ hòm.»

ÔN AO.— Ông Ních Xông : «Đánh nữa hay thôi?» Xuân Thủy «Ngán B-52 của các ông quá!»

NGẬY NGỒ.— Xuân Thủy hỏi «Làm gì bây giờ?» Ông Ních Xông đáp : «Về Cờ lẹ đi!»

BAN GIÁM KHẢO.— Trật hết! Ông Ních Xông nói «chào ông! Mạnh giỏi!» Xuân Thủy «cảm ơn ông, mạnh lắm!»

Ông Cầm Nã và cô Ròng Lộn ?

HỎI.— Vụ ông Cầm Nã bị sút, có thực là vì cô Ròng Lộn hay không ?

KHOÁI ĐUA.— Đích thị là cô ta trả thù xưa chứ còn ai vô đây? Khi đàn bà đã muốn tức là Trời muốn mà!

MỆT RỒI.— Ấy, nói thế có hơi quá. Cô Ròng Lộn là gái có con, ai mà ham? Chẳng qua là ông Cầm Nã bị dính liú với bọn Tư Kai và Iomacl... nên mới phao ra thế để đánh lạc hướng đấy thôi.

ÔN AO.— Có con hay không, không thành vấn đề, miễn «nộp bôm» là được. Và lại «gái một con, thuốc ngon nửa điếu» cơ mà! Trong vụ này, ông Cầm Nã chơi xấu với người đẹp, nếu có bị sút cũng là đáng đời. Không biết ga lăng thì làm lớn thế quái nào được?

NGẬY NGỒ.— Báo chí Giao Chỉ dơ dáy tụi này ít có đọc không hiểu tí gì về người đẹp Lữ Vân, nên khó nhận xét quá!

BAN GIÁM KHẢO.— Khoái Đua và Ôn Áo cùng đúng, nhưng Ôn Áo đúng hơn: 3 điểm, Khoái Đua 2 điểm thôi.

Ông dân biểu lùn và «teo chim»

HỎI.— Có kẻ thổi mồn phao tin ông dân biểu Lùn đi Osaka về bị «teo chim». Chuyện đó có thể có thực không?

KHOÁI ĐUA.— Làm gì có chuyện đó. Ho chỉ được cái phia chuyện để chơi mấy anh «đổi lập». Hạ Viện có khác, chơi toàn trò hạ cấp!

MỆT RỒI.— Không có lừa làm sao có khói? Nếu không bị «teo» chắc hẳn cũng phải chích benciline sao đó, họ mới nghỉ chứ!

ÔN AO.— Bọn họ gần gũi loại gái rẻ tiền, cũng dám bị «teo» lắm. Ai bảo đại không chịu giao du thân mật với dân thượng lưu quý phái?

NGẬY NGỒ.— Nói phải có sách, mách phải có chứng. Tại sao người ta không để cho ông «teo chim» được thoát y ngay tại Nhà Hát, có phải trắng đen rõ ràng, khói phải thốc mắc không?

BAN GIÁM KHẢO.— Ngậy Ngô coi vậy mà chẳng ngậy ngô chút nào: 5 điểm!

Ông Tổng Ngọc sẽ ở rờ lui?

HỎI.— Quý vị nghĩ sao về lời tuyên bố của ông Tổng Ngọc: trong vòng một tháng nữa, nếu còn phải ngửa tay đi ăn xin, tôi sẽ xin ở rờ lui?

KHOÁI ĐUA.— Ông ta biết trước là sắp bị cho de nên mới si diên tuyên bố ngon lành như thế đấy. Một tháng nữa mà hết đi ăn xin thì tụi tui cùi luôn.

MỆT RỒI.— Tội nghiệp ông ta cũng mệt rồi. Nhưng làm sao cho ông ta ở rờ lui được. Không có ông ta biết kiếm ai mặt trơn bóng để ngồi đó mà nghe... văn tế!

ÔN AO.— Quân tử phải nhất ngôn. Một tháng nữa mà ông ta không chịu de, tụi tui sẽ thách ông ta đấu súng cho mà coi.

NGẬY NGỒ.— Ủa, mình đã ngửa tay cả chục năm nay, bây giờ ngửa thêm dăm ba năm nữa thì sao đâu? Việc gì phải mắc cỡ mà ở rờ lui nhỉ?

BAN GIÁM KHẢO.— Vấn đề này thì không ai qua mặt Mệt Rồi được: 5 điểm!

KHI HỌ HỒ LÀM... CÁO

Bất đắc dĩ lắm mới phải nhắc đến bậc đàn anh này. Sau khi sang... mẫu quốc lập nghiệp bằng «nước miếng», dân biểu Hồ Hữu Tường về nước đã im lặng một thời gian. Người ta nghĩ ông đang cố gắng làm cho đồng bào Quận 1 quên những bề bối của ông bên trời Tây.

Không dè ông mới lại lên tiếng, một lần, hai lần, báo nào không đăng thì nhắc, chủ nhiệm nề quá lại đăng. Mà đăng gì?—Đăng lời tuyên bố của ông về Tối Cao Pháp Viện. Đại ý rằng Tổng Thống Thiệu đã yêu cầu ông Trần Văn Linh, chủ tịch nhiệm kỳ 1, ra tái ứng cử nhiệm kỳ 3, thay ông Trần Minh Tiết đương kim chủ tịch. Tổng Thống Thiệu, theo họ Hồ, định bỏ ra 15 hay 20 triệu để vận động cho ông Linh.

«Ông Linh lao phổi không biết có làm được không!» Nhà văn Hồ Hữu Tường, ra làm chính trị, đã chôn vùi tư cách của mình bằng một lời thóa mạ có tính chất phi nhân như vậy. Vì bệnh nạn, dù có hay không, là một vấn đề hoàn toàn riêng tư. Hơn nữa, mặc dù ngày nay bệnh lao phổi được chữa lành còn dễ hơn bệnh sốt rét rừng, người Việt ta vẫn ngại ngùng khi tiếp xúc với người bị nghi ngờ có bệnh lao. Và hơn nữa một học sinh cũng đau xót hay phần nộ khi bị bạn hữu bôi thắm về bệnh nạn của cha bác mình, dù là sự thật không hề có.

Cái tàn nhẫn của ông Tường là điểm ông viết văn, thừa biết ảnh hưởng tai hại

của lời «tở» ghê gớm ấy. Người ta không biết ông Linh có ý định trở lại làm Chủ tịch TCPV thật hay không, cũng như người ta không biết ông Tường sang năm có định trở lại lĩnh lương dân biểu, và vay tiền ngân hàng nông nghiệp (!) để lại sang Pháp nữa hay không.

Nhưng nếu ông Tường không có ý định đó, mà người ta cứ loan tin ông rất cần tái ứng cử, để lại đi Pháp chữa một chứng bệnh mắt từ hồi còn trẻ, rất cần đến Pénicilline vì Pénicilline của Pháp tốt hơn của Mỹ, thì ông dân biểu nghĩ sao?!

oOo

Ông dân biểu họ Hồ cũng la lớn: «Hành pháp xâm phạm vào Tư pháp».

Làm như ông tha thiết với dân chủ (chứ không phải với đề Tam, rồi đề Tứ), đến nỗi phải rình mò, dò dẫm theo chân ông A vào dinh Độc Lập, ông B vào dinh Độc Lập. Rồi phải công phu lắm mới biết Tổng Thống Thiệu định bỏ ra triệu này, triệu nọ để vận động cho ông này ông kia.

Thật ra thì cái trò «bỏ tiền mua chuộc» đã có từ khuya rồi. Bằng chứng là khi ông Tường đi Pháp, tại Hạ Viện đã có người tố cáo Hành pháp «mua» ông Tường. Bây giờ đến ông Tường nói Hành pháp mua mấy vị hội thẩm TCPV—chính vị cả thầy. Nghĩa là theo ông Tường, chính vị này đã sẵn sàng để bán...

Dân biểu Tường không những đã tự ông đột kích vào đời sống và tổ chức lãnh đạo quyền Tự

pháp, một cách rõ rệt hơn vị Tổng thống mà ông tố cáo, mà còn tố ra miệt thị các nhân vật cao cấp nhất trong ngành. Như thế để làm gì? Phải chăng vì Tối Cao Pháp Viện mới đây đã quyết định tiêu hủy bản án về ông dân biểu Trần Ngọc Châu?

Phải, không phải? Ông Châu là người có tội thật rõ rệt trước khi làm dân biểu, nhưng quyền dân biểu bảo vệ ông, và sự vội vã của Hành pháp làm cho ông nổi tiếng. Đó là một trường hợp dễ xảy ra trong thời loạn. Nhưng muốn nói gì ông Châu vẫn có tội, dù mai này Hiến pháp có thay đổi thì tội đó vẫn còn.

Ông chủ tịch Trần Minh Tiết chắc hẳn nắm vững Hiến pháp hơn ai hết. Nhưng nghe nói ông rất giỏi về tụng lệ, án lệ, có khả năng viên dẫn cả hình luật thời Nã Phá Luân đại đế của Pháp để thủ tiêu một bản án bẽ bối về hình thức—tòa Pháp An chỉ xét về hình thức? Điều nghe nói có thể đúng, vì tòa án Việt còn xử theo luật cũ trong nhiều trường hợp.

Nhưng có điều không biết tại sao ông Tường đi Pháp về, khi mở miệng là đề bênh vực ông Chủ tịch TCPV nổi tiếng về vụ phá án Trần Ngọc Châu? Ông Chủ tịch có cao vọng gì, ông dân biểu có tham vọng gì... Đồng bào miền Nam, nhất là những ai yêu quý tự do—tự do cho mình sống được yên ổn chứ không phải tự do lảng mạ kẻ khác—chắc hẳn phải chờ cuộc tuyên cử sang năm mới biết được!

THỢ HÌM

Thành là đạo của Trời
Trung là đạo của Người

Chín Vắn

chủ nhiệm kiêm chủ bút
nguyên mẫu của

ĐẶC BIỆT: Bài học
cơ sở

STY NAM
NGUỒN GỐC
LOẠI NGƯỜI

6 trang phụ bản 4 màu

SỐ

tờ báo của những suy tư và xúc động trẻ

25 năm chống Cộng, bây giờ mới hiểu Cộng sản là gì. Bây giờ mới hiểu tại sao Hồ Chí Minh thật giỏi, thiện chí đầy mình, mà chỉ gieo tai họa, chết chóc cho đồng bào. Hiểu bây giờ mầy ra còn kịp. Anh NGUYỄN MẠNH CÒN nói với CON ONG:

«Cộng sản có một sứ mạng lịch sử: TẤN CÔNG. Vì chủ nghĩa của họ tuyệt nhiên không có phần xây dựng. Vì sứ mạng xây dựng là sứ mạng của chúng ta, của người Việt. Sứ mạng đưa nhân loại đến hòa bình, hạnh phúc, tiến bộ...»

CON ONG nghe đoạn vội vã sửa sang ngay túi nọc để chờ xem đại ca «phệt ngôn» cho dân tộc Việt đến đâu... Bạn đọc thân mến chờ xem vụ châm chích «anh em nhà» này lừa đến từng trời nào!

(Tiếp theo)

Buổi chiều hôm ấy, giữa phe nhà nước mi li phe ủng hộ ông Cự đã có một sự chửi bới nhau đôm đốp. Chả là vì phe nhà nước thì cầu siêu cho các chiến sĩ đã hy sinh một cách oanh liệt trong cuộc cách mạng ngày 1-11. Những quân nhân tử trận trong trận uýnh dinh Gia Long và thành Cộng hòa đều được nhà nước tri ân ra rít. Vợ con được lĩnh tiền tử tuất những 12 tháng lương ăn đến Tết Marốc cũng không hết. Còn phe ủng hộ ông Cự thì cũng tổ chức một cái lễ cầu siêu cho ông Cự và hai ông Cổ tại chùa Bà Banh, sau khi đã làm lễ cầu hồn tại nhà thờ của cha Thờ Lờ vào buổi sáng.

Lễ cầu siêu được diễn ra trong một không khí vô cùng trọng thể và rất trang nghiêm như sau này. Có cả tiếng chiêng từng bi li, rồi tiếng trống, tiếng chũm chọe và cả tiếng mõ khua lớp ca lớp cổ nữa.

Sư ông chùa Bà Banh vận cái áo nâu màu gụ, ông tay thụng một tay lần tràng hạt, một tay gõ mõ, còn mồm thì niệm Phật Nam Mô. Công đức của ông cụ được người của Đảng Ta thảo ba ngày ba đêm mới xong. Dài đến năm trang đánh máy lộn.

Hiện diện trong buổi lễ cầu siêu này, người ta nhận thấy có bà Nguyệt Hoa rồi bà Ngọc Hành vốn là những tay tổ ở trong cái Phong Trào Phụ Nữ Liên Đái trước kia. Mấy tay lãnh tụ của Thanh Niên Cộng huê, rồi những phần tử cốt cán ở trong «Phong Trào cách mạng quốc ra» cũng mang vàng hương tới cúng kiếng.

Chính những nhân vật này, cái bữa mà ông cụ đi vào cõi tịch liêu thì họ nằm trùm mền rất kỹ lưỡng ở trong phòng lạnh để khỏi phải nghe tiếng súng nổ cho đỡ sợ, dẫu rằng trong nhà họ cũng có cả trung đội canh gác vòng trong vòng ngoài, và súng ống thì được trang bị lên đến tận răng.

Cái lúc mà ông cụ lên tiếng trong đài phát thanh gọi các thứ quân mau mau về cứu giá, thì họ chỉ biết lo cho cái thân họ. Ông cụ còn sống thì thờ ông cụ, nhưng một khi ông cụ ngòm củ tí thì đi thờ một ông cụ khác. Đất nước này thiếu cha gì những ông cụ kể luôn cả những ông cụ găm và những ông cụ non.

Nhưng bi giờ, trong cái giờ phút ngắt ngự của lịch sử họ thấy Đảng Ta sắp sửa lên hương, họ bèn thương ông cụ ghê lắm. Cả những đứa lỏi bố ông Cự ra chửi rủa sau ngày 1-11 lúc này cũng thương ông cụ ra rít.

Lão Mu Tông đã đích thân đứng ra đọc cái bằng kể lễ công đức của ông Cự.

Cứ theo như những sự kể lễ giăng ca bà cụ thì ông Cự đích thực là một nhà đại ái quốc, đã vác ba toong long đong bốn ba nơi hải ngoại sau khi treo ấn từ quan vào năm 33 tuổi. Rồi ông Cự đi tu. Rồi ông cụ thương sót lẽ dân lầm than đau khổ nên đã lần mò về nước và được vua Bảo Đại mời ra làm Thủ Tướng. Đáng lẽ ra ông Cự chỉ cần làm Thủ Tướng thôi cũng được, nhưng vì bọn thuộc hạ thấy ông Cự công lao to tát quá xá, không những đã đuổi được Tây về nước, lại giết bao nhiêu là quân phiến loạn vốn là những nhà Quốc gia chân chính ái quốc thật lực, nên chỉ họ bèn bắt ông cụ phải truất phế vua Bảo Đại rồi lên ngôi cứu nguy.

Nhưng ông Cự đức tính khiêm tốn, chỉ một lòng một dạ hy sinh vì dân vì nước, chả có thích làm quan, cũng cóc cần làm vua, nên đã từ chối lia lịa. Đám quân thần phải nói hoài nói miết, lúc đó ông Cự mới chịu hy sinh đứng ra gánh vác trách nhiệm đề lều lái con thuyền quốc gia tiến vào chỗ đi đong!

Rút cuộc ông Cự nể nang bọn quần thần ghê lắm mới chịu nhận cái chức Tổng Thống Tất nhiên cái sự ca tụng công đức ông Cự thiệt là tràng ba

khóat bầy, nên tác giả khỏi cần phải kể ra e làm rườm tai bạn đọc.

Có điều rằng, lão Mu Tông đã nhận sự ca tụng công đức ông Cự để chửi xéo nhà nước đăm bầy phát. Và chửi một cách công khai mà không sợ bị đi tù, cũng như đêch sợ cái Đảng Dúi Cui hốt lên xe cây.

Lão chửi một cách rất hùng hồn không kém chi Fernandez Ngô Trọng Hiếu đã từng chửi nhà nước trong thời gian ra tranh cử vô Thượng Viện.

Mấy tay chính khứa đối lập, ngày xưa đã từng bị mặt vụ nhà Ngô bỏ tù và tra tấn ra rít nay cũng tới dự buổi lễ cầu siêu này. Họ thấy lão Mu Tông chửi rủa như thế bèn thích chí và khoái tỉ vỗ tay đôm đốp. Họ quên đi tất cả những sự hận thù năm xưa để đòi thù thành bạn.

Ấy, cái nước Việt thân yêu, có tới bốn ngàn năm văn hiến của chúng ta, nhờ phước đức của tổ tiên để lại nên đã nảy nòi ra được những nhân vật cực kỳ quái lạ. Thời đại nào họ cũng bắt mần. Thời Tây thì họ chửi Tây là đồ thực dân, bóc lột dân chúng tàn tệ, xây nhà tù nhiều hơn trường học thì hành chính sách ngu dân. Thời kháng chiến thì họ chửi cái đám kháng chiến là đồ rãng đen mã tấu. Biết cái đêch gì mà cũng làm chính trị. Đề một tên

• XÌ CA RÔ

cu li lên làm chủ tịch Ủy Ban Hành Kháng thì có chết bố con nhà người ta không cơ chứ. Khi ngài ngự hồi loạn thì họ cũng đã kích tùm lum, biểu rằng các nhà tai to mặt lớn toàn là đồ thân Tây, chỉ biết vinh thân phì gia không thiết gì đến tổ quốc. Rồi đến khi cụ Ngô lên trị vì thiên hạ, họ cũng bắt mần ra mặt chửi sỗ chửi xiên là Đảng trị rồi gia đình trị.

Thiêng thử ra bất cứ sống vào thời nào họ cũng ra tù vào khám liên miên. Chính cái điều ấy đã khiến cho các vị cảnh sát yêu nghề và giàu thiện chí khi sưu tra căn cước và lý lịch của họ đã phát điên cái đầu. Vì không biết họ thuộc cái thành phần nào? Vì họ là những người chống lại tất cả mọi chế độ. Qui họ vào cái tội Cộng sản cũng không được, vì họ đã từng bị Cộng sản giam ở trong trại Lý Bá Sơ hàng mấy năm trời. Mà đồ cho họ cái tội thân Tây cũng không xong, vì thời Tây họ đã từng bị Tây đẩy ra Côn Đảo. Mà gán cho họ cái tội Bảo Hoàng thiết cũng không ổn. Vì họ đã chống lại chủ trương của Ngài ngự ngay từ lúc Ngài ngự mới ở Hương Coong về nước.

Bi giờ dưới chế độ của nền đệ nhị Cộng Huê, họ cũng lại bắt mần nốt. Và họ gia nhập ngay cái Đảng đối lập. Họ bắt tay mí các đảng viên của Đảng Ta để khôi phục lại chế độ của ông Cự, một cái chế độ đã từng bắt họ bỏ tù trước kia.

Vậy thì có đến bố tổ sư ai cũng chả hiểu được họ muốn cái gì? Và tranh đấu cái đêch gì? Và tranh đấu để phục vụ ai?

Trong khi đó thì lại có một nhóm người khác cũng hiện diện trong buổi lễ này lại là những kẻ hoạt đầu ra rít, xứng đáng là người của tất cả mọi chế

độ. Chế độ khi khô gì cũng thấy mặt mặt của họ thò ra để ăn có, để xỉ phỉn.

Lại nói về lão Mu Tông sau khi đọc xong bản công đức ấy, đã rướm rướm nước mắt. Người ta thấy lão rút trong túi ra một cái khăn mùi xoa và thấm mấy phát lên mắt. Tuy nhiên các cử tọa đã quên không chú ý một chi tiết như thế này: trong lúc lão thấm nước mắt thì nhờ có cái khăn mùi xoa, lão đã ngáp được một phát rất dài mà không có một ai trông thấy.

Nói gần nói xa chẳng qua nói thiệt. Lão Mu Tông có cảm động hoặc xúc động đêch gì đâu. Cái nh cái giây phút đó là lão đang bị cơn nghiện thuốc phiện nó hành. Cho nên nước mắt lão đã ứa ra. Cho nên lão đã phải ngáp một phát đến sái cả quai hàm, suýt nữa thì phải chạy đến ông lang Cụ Thất để nhờ nắn lại cho nó ngay ngắn.

Tuy nhiên, cái đám liền bà phụ nữ con gái thì lại dễ bị xúc động.

Trước cái sự rướm rướm nước mắt của Mu Tông, bà đầm Nguyệt Hoa rồi bà đầm Ngọc Hành rồi cả con mẹ Phó Đoàn nữa đều cảm thấy nao nao tác dạ.

Bà Nguyệt Hoa thì hồi tưởng lại cái thời oanh liệt trước đây. Làm dân biểu suốt trong ba khóa liền. Lập Hiến cũng có mặt bà. Rồi Lập Pháp cũng có mặt bà. Trong lúc các Tổng Bộ Tư tưởng và nhiều cha tai to mặt lớn khác, khi nói mí bà cổ nội thì phải vâng dạ liú ríu, một điều «thưa bà cổ nội», hai điều «thưa bà cổ nội» thì bà chỉ xưng hô một cách thân mật: «thưa chị, em...» hoặc giả: «Thưa chị, các cháu dạo này vườn ngoan và mạnh cả đấy chứ ạ? Mấy bữa rày em cứ tính lại thăm anh chị nhưng việc nước rồi việc nhà cứ tui bận liền miên...»

Bà Nguyệt Hoa cứ làm ra vẻ cả năm mí gặp bà cổ nội có 1 đôi lần. Thật ra thì bà gặp xoắn xoắn. Tuần đêch nào mà chả vô châu. Đến nỗi rằng hai con chó Bốc Xơ và Đa Ma Siêng của ông Cổ nuôi đã quen thuộc cả cái mùi của bà Nguyệt Hoa hơn cả cái mùi của chủ nó. Khi thấy cái xe tu bin của bà tiến phoong phoong vô hậu môn dinh Độc Lập là hai chú chó khốn lìn này chỉ cần hít hít đám ba phát là đã nhảy bổ ra ve vẫy cái đuôi lia lịa để chào mừng.

Bà Nguyệt Hoa nhìn lão Mu Tông rồi tiến về phía lão, gơ tay bắt tay một phát y như Đám gặp Tây mà rằng:

— Succès fou! Sự tổ chức của ông anh thiệt là tuyệt diệu! Quân chúng đã hoàn toàn bị chinh phục. Quân chúng sẽ tri ân Đảng Ta, sẽ đời đời ghi ơn Đảng Ta. Và tri ân Đảng Ta tức là tri ân lãnh tụ, ông cụ sống khôn chết thiêng chắc lúc này hẳn đang mỉm cười nơi chín suối. Có điều rằng, ông anh đã quên không đề cập gì tới bà cổ vấn cả. Xin ông anh nhớ cho rằng, tất cả những cái gì mà Đảng Ta tạo ra được, tất cả cái giang sơn gấm vóc tiêu điều hoa lá ngày hôm nay đây đều cũng do bà cổ tạo ra hết. Không có bà cổ vấn thì không có ông cụ. Cũng như cái thằng cha Thần Long giáo chủ ở trong Lộ Đỉnh Kỳ, nếu không nhờ tay Hồng phu nhân thì còn khuya Thần Long giáo mới danh trấn giang hồ. Nã Phá Luân đã từng tuyên bố: «Bàn tay đưa võng của phụ nữ là cái bàn tay cầm quyền thiên hạ.» Và tục ngữ ta thì lại có câu: «Lệnh ông không bằng công bà!» Anh đã nghe ra chưa! Thiệt là một sự thiếu sót to lớn không thể nào tha thứ được nếu Đảng Ta tri ân ông cụ mà li quên không tri ân bà cổ vấn!

Tiếng nói của bà đầm Nguyệt Hoa như có một ma lực quái dị thu hết hồn phách của lão Mu Tông.

(CÒN TIẾP)

HÃNG THẦU
Nguyễn Trọng Hiền

THẦU — CUNG CẤP VẬT LIỆU
CHO CÔNG TƯ SỞ — QUÂN ĐỘI

— Rất có uy tín —

324, Trần Hưng Đạo — Saigon Đ.T. : 99.867

ESSO

Trạm xăng đôi rộng cả 2 chiều
Đúng lượng và nguyên chất
một trăm phần trăm.

MŨI TÀU PHỤ LÂM CHỢ LỚN
(đường đi Lạc Tỉnh — Miền Nam V.N.)

Đại lý Ông Bà Giáo sư
ĐỒ MỘNG LAN CƠ

Nguyên SQ cao cấp QLVNCH, Đại học Đà Lạt.
Tốt nghiệp CTCT Hoa Kỳ. Đích thân đón tiếp
khách hàng và sẵn sàng giúp đỡ khi cần liên lạc
với chánh quyền và quân đội.

— Vừa tiết kiệm ngân sách quốc gia.
— Vừa khuyến khích kỹ nghệ nước nhà
chỉ nên sử dụng:

BELLAIR

Thứ quạt độc đáo tại Việt Nam
— Êm ái — Mát xa — Sài bèn

TIỂU NGỌC

Người dân đen
cầm cần

Vụ án Trần Ngọc Châu

Đề trách nhiệm cho Hành Pháp thì thật oan
đi ông địa!

Thật thế, Hành Pháp đã tỏ ra hết sức hăng hái
trong việc truy tố và vô Trần ngọc Châu cho đi
nằm ấp, hăng hái tưởng rằng không còn có thể
hăng hơn được.

Sau khi tố cáo Trần ngọc Châu can tội phản
ngịch vì có liên lạc với Cộng Sản, Hành Pháp đã
chờ đợi Viện Nhi Đồng quyết định thái độ đối với
Rân biểu Châu. Đã có một cuộc biểu tình rất chi là
ngoạn mục, a la số vào Viện dưới đề đòi hỏi Viện
Nhà Hát Tây tố thái độ đối với 3 Rân biểu thông
đồng với cộng sản, mà hồi đó các vị Nhi Đồng là
lời rùm trời là do nhà nước tổ chức ngầm. Thái
độ mà Hành Pháp mong đợi ở Viện dưới là sự chấp
thuận của 34 quý đáng nhi đồng cho phép truy tố
và xét xử Rân biểu Châu.

Nhưng Viện Nhi Đồng lại ốm ở không chịu
đi thẳng vào thủ tục do điều 37 khoản 2 hiến pháp
chính nút quy định, mà chỉ biểu quyết ghi nhận
trong phiên họp khoảng đại ngày 31.12.1969 rằng
thì là Rân biểu Châu có liên lạc với cộng sản, và
đòi lại lập kiến nghị yêu cầu truy tố Rân biểu Châu
đưa đi từng nhà các đảng nhi đồng xin chữ ký.
Nghe đầu kiến nghị này đã quy tụ được 102 chữ
ký, nhưng vào phút chót một số đáng đã ký tên
hắn hỏi lại rút ra. Dù sao thì cái sự ký tên lem
nhem vô kiến nghị như thế cũng
không thể nào thay thế cho một cuộc
biểu quyết chấp thuận của 34 tổng số các đảng nhi
đồng cho phép truy tố và xét xử đảng Rân Biểu phạm
pháp được. Cho nên, muốn vô Rân biểu Châu, Hành
Pháp không còn cách lựa chọn nào nữa, ngoài cái
đường lối lướt là sai trường hợp phạm pháp quá tang.
Đúng hay sai, hạ hồi phân giải, điều cần là được
việc chính phủ cái đã.

Ấy thế là Trần ngọc Châu bị xử phạt khuyết tịch
20 năm khổ sai. Giá sự Châu đứng thờ mặt ra thì mọi
chuyện sẽ êm à biết bao, đỡ nhọc lòng nhà nước,
đỡ các sự ồn ào như sau này. Nhưng chẳng hiểu tê tê
buồn buồn thế nào, sự Châu lại thờ ra, ngồi
chờm hờm ở Xóm Hạ. Nhà Nước bèn cho đảng
đui cui đến đàn chào. Đàn chào vốn là nghề của
Đảng Ta, nên cái màn đàn chào này quý vị dúi cui
diễn xuất khá ly kỳ, rùng rợn, cảm động và gay
cấn. Nghe đồn, lúc đó, Nhà Hát Tây vang rân đủ
cả tiếng khóc, tiếng chửi thề, lẫn lộn với đám đá
huỳnh huých. Sự Châu ngực đeo tòng teng huân
chương Bảo Quốc, tay nắm khư khư quyền Hiến
Pháp chính nút, được các đảng bạn dân «âu yếm»
khíng đi, đầu đập lộp cộp vào những bậc cầu thang
rồi được truyền «vô lầy» qua cửa sổ phía sau Nhà
Hát Nhớn, xuống một chiếc xe cây bit bùng. Đề rồi
sau đó, lãnh một bản án 10 năm đốp com cá mắm
của Tòa án Quân sự Mặt Trận.

Ấy đây, Hành Pháp đã tận tâm thi hành phận
sự như thế rồi còn trách cứ gì nữa? Bảo rằng Hành
Pháp phải chịu trách nhiệm vì không áp dụng đúng
thủ tục truy tố, nhưng Hành Pháp không có cách lựa
chọn nào hơn, bởi chưng quý đảng Nhi Đồng không
chịu hợp hành đầy đủ 34 tổng số đề biểu quyết cho

phép truy tố, thì Hành Pháp dù rất muốn làm đúng
thủ tục, cũng đành phải chào thua.

Bức Thờ Tội Cao Pháp Viện một phát
Trút trách nhiệm cho Tội cao Pháp viện, đồng thời
lại chụp một cái mũ ác ôn to to bỏ cho cái Pháp
Viện Tội và Cao này rằng thì là: dung túng, khuyến
khích hành động phản nghịch thân cộng, và là: các
lực lượng đang chiến đấu chống cộng sản xâm lược
đang cảm thấy như bị phản bội, các tầng lớp dân
chúng hoang mang ngộ nhận về lập trường Quốc
Gia của các thẩm phán Tội Cao Pháp Viện, thì
thật là... lằng xẹt!

Truy tố dân biểu Châu theo trường hợp phạm
pháp quả tang là sai bét. Đưa con nít cũng biết
rằng phạm pháp quả tang là đang phạm tội thì bị
vô đúng tử, mà các cụ xưa gọi là bắt tận tay dạy tận
trần, hoặc ít ra là việc phạm tội vừa xảy ra theo cái
kiểu ăn vụng chưa kịp chùi mép thì bị tóm. Cũng
được coi như phạm pháp quả tang trường hợp thủ
phạm đang bị quần chúng la ó đuổi theo, hoặc kẻ phạm
pháp bị bắt mà trong người còn mang vũ khí, vật liệu

Giấy tờ khiến có thể phỏng đoán chính y là
chính phạm hoặc đồng phạm với điều kiện việc
tìm được kẻ phạm pháp và tang vật chỉ cách lúc xảy
ra vụ phạm pháp một thời gian ngắn. Đàng này,
việc phạm pháp của dân biểu Châu đã xảy ra từ hơn
một niên rồi mới bị tố giác thì, theo luật, không thể
coi là phạm pháp quả tang được. Như thế, sự truy
tố dân biểu Châu là bất hợp hiến và phải coi là vô
hiệu. Sự truy tố đã vô hiệu thì sự kết phạt dĩ nhiên
cũng vô hiệu, vì thế bản án của Tòa án Quân sự Mặt
Trận đã bị tiêu phá.

Quan Thượng Thơ Bộ Liên Lạc với Quốc Hội
cho rằng phán quyết của Tội Cao Pháp Viện hơi
vội vã vì khi xử tiêu hủy bản án lại không đi giao
cho một tòa án khác xử lại. Nói như thế là biết một
mà không biết hai. Pháp Viện Tội và Cao có quyền
xử tiêu phá một bản án mà không đi giao, trong
trường hợp bản án đã bị tiêu phá rồi thì nội dung
chả còn mẹ gì để xét xử nữa tuy không được đọc
bản án của T.C.P.V. nhưng cứ theo «lô đích» mà suy
đoán cũng thấy rằng thì là: một khi sự truy tố đã
trật lác và bị coi là vô hiệu thì còn làm sao tiếp tục
việc xét xử được. Nay nhè, muốn truy tố và xét
xử một dân biểu thì phải có trường hợp phạm pháp
quả tang, đảng này nhà dân biểu không phạm pháp
quả tang thì truy tố và xét xử thế mẹ nào được
mà đi, giao cho nó thêm vô duyên ra?

Bản tuyên cáo của 19 đảng Nhi Đồng thật
mâu thuẫn đến phi cười. Đã trách cứ Hành Pháp
là truy tố không đúng thủ tục thì hiển nhiên cái sự
phán quyết của T.C.P.V bằng cách tiêu hủy
bản án là chỉ lý còn kết tội và chụp mũ nữa là thế
nào? Hay là cứ phải nhắm mắt phang lấy phang
để mặc dù sự truy tố sai bét, thì quý vị mới hải
lòng?

Hiến Pháp bảo rằng Thẩm phán phải quyết định
theo luật pháp và lương tâm. Quyết định theo lương
tâm là quyết định vô tư, không sợ áp lực, không
vì danh lợi, chỉ biết tôn trọng và bảo vệ luật pháp.
Luật pháp có được tôn trọng và bảo vệ thì xã hội
mới có kỷ cương, nhân tâm mới tin tưởng và hừng
khởi, mầm hưng thịnh tự đó mà ra.

Mong rằng T.C.P.V sẽ luôn luôn quyết định
theo luật pháp và lương tâm dù trong vụ lớn hay
vụ nhỏ.

Rất mong rằng Viện dưới sẽ hoan hỉ hợp
hành đầy đủ 34 tổng số đề thảo luận và biểu quyết
chấp thuận sự truy tố các đảng Nhi Đồng phạm
pháp, trong trường hợp các đảng này không bị tóm
quả tang lúc phạm tội. Và một khi có đảng Nhi Đồng
nào bị bắt tận tay dạy tận trần về một vụ phạm
pháp, thì xin đừng nản nỉ Hành Pháp «thông cảm».
Như thế, đỡ mất thời giờ trút trách nhiệm cho
người khác, vừa được việc nhà việc nước, vừa vui
yể cả làng, lại vừa tránh cho dân đen cái cảm tưởng
rằng mình bị các đảng đại diện coi thường quá.

đổi thoại với người sạch

● Cô Trần thị Minh Nguyệt, đường Pasteur
Saigon, bạn Nguyễn chí Nam, đường Phan bội Châu
Huế và một số bạn đọc khác.— Vâng, đúng như sự
tiên đoán của các bạn, năm nay, Con Ong sẽ ra
một số Xuân thiệt vĩ đại, thiệt đặc biệt với sự tham
gia của đông đủ những cây viết phúng thích trừ
danh nhất nước Mít. Tất nhiên bia của Con Ong
sẽ không có hoa hòe hoa sói không có in hình liền
bà phụ nữ con gái đầu là đẹp như tiên nga đáng thế.
Số Xuân Con Ong sẽ bán theo giá bình dân, không
có tính giá kiem ước hay phân xuất quân binh hay
hối xuất song «tinh»!

Con Ong long trọng kêu gọi các quý bằng hữu,
các quần hùng thuộc cả hai đạo Hắc Bạch, các hải
nội chư quân tài bốn phương hãy góp mặt trong
số báo Xuân thật lực và Tết thật lực này bằng cách
gửi bài về cho Con Ong. Muốn viết cái chi thì viết
Truyện ngắn, truyện «tếu» hoặc là các chuyện chửi
bới um xùm. Tiền nhuận bút sẽ được thanh toán rất
sòng phẳng và trả rất hậu hỉ hơn bất cứ một tờ
báo nào khác.

Con Ong mỗi mắt trông chờ bài vở của quý
bằng hữu. Xin gửi lè lẹ cho để còn có thì giờ sắp
xếp. Rất cảm ơn như sau này.

● Ách-xi-đăng Kaka, Quân y LLĐB.— Đã
nhận được bài rồi. Được lắm. Sẽ bốc thúi dăm ba
phát ngay lập tức.

● Ô. Dạ Khách, Thủ Đức.— Thi phương
ngôn đã có câu «Lệnh ông không bằng công bà» mà
lị. Con mụ đó trí thức hơn chồng, chữ nghĩa lại
giỏi giang hơn chồng làm chi mà chả cướp quyền
của chồng. Bạn yên chí. Sẽ cho đăng ngay trong số
báo này. Bạn bằng lòng chứ?

● Lão tiền bối Tôn Thành Tâm, Kontum.—
Con Ong có nhận được hai bài ấy rồi. Không có sự
thất lạc đâu. Tuy nhiên vì một bài thì dài quá, không
hợp mi khuôn khổ của CO còn một bài thì lại
không đúng lập trường của CO. Xin lão tiền bối
thông cảm cho. Mong được lão tiền bối viết cho
một bài đề đăng vào số Xuân con Heo.

● Ô. Phạm Việt Hà, đường Độc Lập Nha
Trang.— Chính tụi CO cũng không hiểu tại sao vụ
cái thằng cha dân cử mang cái va li bạc đi Hương
Coong bị bắt quả tang lại được nhà nước cho chìm
xuống luôn. Rồi cả Giám Sát Viện cũng nín khe chả
thấy ra tay ám sát mẹ gì cả. Ấu đố cũng là một
chuyện hi hữu trong lịch sử của ngành hành pháp
và Lập Pháp nước nhà vậy.

● Bằng hữu Ba-Lăng-Xích-Xô, đường Thoại
Ngọc Hầu, Saigon.— Vụ dân biểu tụt quần, cũng
như vụ dân biểu rút súng đuổi bạn đồng viện chạy
vô câu tiêu, tất nhiên sẽ được báo Con Ong khai
thác một cách ra rít. Mấy khi mà lị được một đề
tài béo bở như rứa. Bạn đừng có lo con bò trắng
răng.

● Một nhân viên nhà Đoàn ở Saigon.— Cái
vụ ông Phó Đoàn dăm ăn dăm chơi mi có Lê thị
Lữ Văn vốn là bà bé của một ông lớn hiện đang
được dư luận bàn tán ghê lắm. Báo chí cũng chia
làm hai phe. Phe bênh ông Phó Đoàn, phe thì lại
buộc tội ông Phó đã từng dính líu trong vụ Tư Cai.
Có báo thì bừa trước chửi, bừa sau khen, dèch ra
làm sao cả. CO tất nhiên phải đứng về phía người
sạch. Nếu ông Phó Đoàn Ngô Quang Tường quả là
một thứ Hà Thúc Nhơn thứ hai thì CO sẽ vận dụng
tất cả những ngòi bút chửi chời nhất nước để bêu
vực ông Phó Đoàn hết mình.

Tờ sự cha đũa nào ăn tiền chửi bậy! Con Ong
không có biết ăn bản.

Lớp Vô Tuyến Điện và Télévision
Mỗi đầu và giữa tháng, đều có khai giảng các lớp sáng, chiều, tối

- Lớp Ráp sửa Radio Đèn và Transistor. Mãn khóa 2 tháng, biết rành 5 loại máy đầu thanh.
- Lớp Đặc Biệt TRANSISTOR cho các bạn mãn khóa Sơ Cấp ráp và sửa trên mạch điện in.
- Lớp TRƯỜNG XƯỞNG ĐIỆN TỬ ráp sửa AMPLI-HIFI, TRAN-SISTOR, sửa chữa các loại máy thuthanh CASSETTE, và dự bị Télévision.
- Lớp SỬA TÉLÉVISION cho các bạn mãn khóa Trườg Xưởng, và thực hành thẳng trên TV hiệu, tập sửa chữa TV theo hiện tượng lộ trên khung máy và sử dụng các máy điện tử tối tân như: Marker-Sweep Generator, Oscilloscope, Pattern Generator, Volt kế điện tử... Ở xa học Hàm Thủ với dụng cụ đầy đủ.

Trường Vô Tuyến Điện và Vô Tuyến Truyền Hình **TẤN PHÁT** 50 Đl Nguyễn Huệ SAIGON

Polycrol
Chế tạo tại ANH QUỐC

ĂN KHÔNG TIÊU - Ợ CHUA - ĐẦY HƠI SÍNH BỤNG - ĐAU BAO TỬ - SÙNG LOÉT BAO TỬ VÀ RUỘT

VIÊN 2 MÀU:
Phần xanh: đựng chất mới Methylpolysiloxane làm tiêu hơi hết sinh bụng — hết căng bao tử
Phần trắng: trừ chất chua làm đau xót bao tử
Bán tại các nhà thuốc Tây
100 BYT18-10-70

Bà Quận bao giờ chả hách hơn ông Quận!

Vâng, thưa đó chỉ là một lẽ rất thường tình một khi "chính phủ quần thâm" xía vô các công việc của đảng phu quân, buồng rèm để tham dự việc nước non, để mi non thánh thót ra lệnh cho chồng làm cái này, bỏ cái

kia, cho thằng kia đi ti, bắt thằng này phải về vườn ngay lập tức. Nếu chồng không nghe thì bị xỉ vả thậm tệ. Nhưng là đồ ngu như chó, trong sạch để mà nghèo nát mỏng toi à? Để mà khi ca bài ô-ô-lui thì chịu cảnh khổ rách áo òm à?

Cái bà Quận này có ông chồng mang một cái tên trùng hợp mí hai đảng Bá Di Thúc Tề ở cái đời Phong Thần. Nhờ tài tháo vát, lại nhờ học: nường của chồng, bà đã đắc cử nghị viên cái rục. Và đắc cử một cách vô cùng oanh liệt, để bẹp dí dưới bụng hàng chục trang nam nhi mà thượng khác.

Bà Quận của chúng ta lại là một người có học thức, và rất trí thức hơn ông Quận là đảng khác, nên chỉ bà đã có đầy đủ tư cách xen vô các vấn đề hành chánh của chồng như là một vị cố vấn tối cao. Ngay cả những công việc quan trọng, bà cũng cứ ghi đại những lời chỉ dẫn trên một tấm phiếu nhỏ để đức ông chồng cứ như rứa mà thi hành cho trọn vẹn cái đạo làm bầy tôi. Không khác chi Bà Huyện Thanh Quan ngày xưa đã thay chồng để hạ bút châu phê vào một vụ án:

- « Phó cho con Nguyễn Thị Đào
- « Nước trong leo lẻo cầm sào đợi ai?
- « Chử rằng xuân bắt tái lai
- « Cho về bước nửa kéo mai nửa già!

Bà Quận quả là một vị nữ lưu cân quốc rất đáng nên ngợi khen ra rít vậy.

Từ khi ông bà Quận về trị nhậm ở cái Quận nổi tiếng về có thứ nem ngon này, thì cái Hội trường trước đây làm nơi cho các chức dịch tới lui hội họp, nay đã biến thành cái phòng ngủ của hai vị phụ mẫu chi dân. Vô chốn công đường, điều mà đám dân đen được trông thấy trừ ớc tiên là đủ loại quần áo của liền bà phụ nữ con gái, với các màu sắc xanh đỏ loè loẹt, bay phấp phới như cờ đuôi nheo trong những ngày đình đám.

Chồng là ông Quận, còn vợ thì là bà Hội đồng. Hai ông bà tha hồ ăn trên ngồi chốc. Nhưng bà thì còn muốn tiến xa hơn nữa: gia nhập cái đảng Cái Bang như bà chị Trần Dạ Xoa. Thế là hứa hẹn lung tung xoè. Nào là phát tặng phẩm cho dân đói rách. Nào là sửa đường xá.

Nhưng từ bấy đến nay, dân khổ rách chỉ thấy rách rưới thêm chả được tí mưa móc nào của bà sớt ra cả. Còn đường xá thì, chao ôi! Nếu ai đã một lần đi tới cái Quận này thì sẽ thấy trước hết ở đầu Quận là một đồng rác cao ngất trời che lấp cả hướng nhìn vào quận đường. Rồi những con lộ nằm ngay sát quận thì ò gà to, ò gà nhỏ tùm lum tà la. Những ò gà í có nơi đã biến thành những vũng trâu đầm khiến cho các "cha xế" mỗi lần qua lại, cứ nhè mấy tay tờ sớ ở lực lộ ra mà chửi rủa.

Ở Quận này cũng có một Ban phát tặng phẩm và đã được bà quận chiếu cố tới một cách hết sức tận tình. Chính tay bà đã đích thân đứng ra phân phát, và có một bộ Trung sĩ làm phụ tá, trong khi đó, trên nguyên tắc, Trưởng Ban phải là một vị sĩ quan.

Các cô nhi quả phụ khi lãnh tặng phẩm về đã tà oản rầm trời đất. Họ biểu rằng, trước đây khi người Mèo còn dòm ngó tới việc phân phát, thì tặng phẩm đều tốt lành và nguyên vẹn. Nhưng bi giờ, khi được bà quận chiếu cố tới thì nó làm sao í. Nó se lép như cái bao tử của bọn ăn mày. Có những gói tặng phẩm có lẽ để ngâm tằm trong kho lâu quá, nên sâu và bọ cuốn bâu đầy quanh bao khi đem về chỉ nước đem cho heo ăn.

Người dân nghi rằng bà đã mất cái chức Hội đồng rồi thì nên trở về mí cái cương vị của mình, và để yên cho chồng làm việc vua việc nước. Hai vợ chồng đã ăn nên làm ra rồi, cũng đừng nên ăn cướp cơm chim của các cô nhi quả phụ, kéo có ngày vong hồn các chiến sĩ hiện về sẽ

bóp chết tươi cả lũ.

Đại hài kịch tại nhà Hát Tây

Màn từ từ kéo lên. Ở giữa sân khấu có kê một cái bàn dài và ba cái ghế bành. Một cụ già lụ khụ ngồi ở ghế giữa thỉnh thoảng lại lấy tay che mắt để ngáp một phát. Còn hai ghế bên thì có một bố trông như một vị lang băm, còn một cha thì trông nhà quê một cách chân chính. Lấp ló ở phía sau tấm cánh gà đã bị bức màn nhưng che khuất là một đảng liền bà phụ nữ con gái, xuân xanh trạc độ ngoài tứ tuần, nghĩa là sắp sửa ăn khao ngũ tuần đại khánh đến nơi. Bà ta lăm lăm lết như chỉ rình nhìn trộm một kí gì mà sợ người khác bắt gắp.

Ông cụ ngồi ở ghế giữa tức là cụ chủ tị. Cụ ngáp lên một phát nữa rồi mới cầm lấy cái chuông bé tí xíu như chuông của những thằng bé bán cà rem cây, lắc lắc. Đoạn chậm rãi nói:

— Xin mời nguyên cáo bị tố là teo chim lên phát biểu ý kiến và nếu cần thì cũng nên tìm cách chứng minh để cho bản tòa được biết rằng nguyên cáo đã bị vu oan giá họa.

Nguyên cáo vắn còm lè, thắt cả la hoách đảng hoàng, từ phía hậu trường bước ra. Mặt ông ta hằm hằm như sắp sửa bắn giết ai đến nơi. Ông ta dẫn giọng nói:

— Thưa Bang chủ Cái Bang hiện đang ngồi ở cái ghế chủ tị ngày hôm nay, thưa quần hùng thuộc cả hai đạo Bắc Bạch. Trong thời gian tôi đi hành hiệp giang hồ ở miền Trung, một số những tên khốn lìn, mặt nạc đóm dày, ngu đầu mã diện, ba que sỏ lá, đá cá lẩn dứa, đã ngậm máu phun người tung tin ra là tôi đi sang Nhật Bản du hí để đến nỗi mắc phải cái bệnh teo chim phải vô nhà thương Gan năm dưỡng bệnh. Hà! hà! Chúng nó biểu tôi teo chim, vậy thì bi giờ liệu chúng nó có dám giao vợ hay con gái chúng nó cho tôi mang đi Dalat dăm bữa nửa tháng được không? Teo hay không, khi về thì sẽ biết ngay lập tức. Cái của tôi vườn nguyên si, không có teo một li ông cụ nào sớt cả. Tôi cũng chẳng bao giờ phải sử dụng đến sâm Cao Ly hay Tam Tinh Hải Cầu bổ thận hườn như cụ chủ tị. Tôi lại cũng cóc cần phải xài đến thứ súc củ lù Nhật Bản như cậu sáu Long An. Cái thằng cha đại diện cho hãng Máy bơm chim Dove đã mấy lần tìm đến nhà tôi vì nó ngỡ rằng tôi teo chim thiệt. Nó biểu nếu teo thì nó sẽ bơm cho vài ba phát là lại trở về nguyên trạng ngay. Nhưng tôi phải tố cáo nó ra ngay vì cái sự đó không cần thiết đối mí tôi.

Cụ chủ tị giờ tay ngắt lời:

— Ô kê Salem. Lời trình bày của nguyên cáo như thế được coi như tạm đủ. Tuy nhiên, để cho vấn đề được sáng tỏ, liệu nguyên cáo có dám chứng tỏ để cho quần hùng biết đích xác rằng chim của nguyên cáo không có teo tiếc gì hết không!

Nguyên cáo hùng hồn đáp:

— Tôi sợ cóc gì mà không dám chứng tỏ. Tôi sẽ mần ngay tụt suýt. Đếch có ngần gì hết. Nhưng vì ở đây có một số ít liền bà phụ nữ con gái, vậy yêu cầu cụ chủ tị mời họ tạm thời lui gót.

Cụ chủ tị hướng về phía các hàng ghế khán giả, giả vờ nhìn lia lịa rồi nói:

— Đây chỉ toàn có liền ông thanh niên con gái mà thôi. Liền bà phụ nữ con gái đi đâu hết chơn rồi.

Trong khi đó thì cái bà sắp ăn ngũ tuần đại khánh đứng sau tấm cánh gà vội vàng thụt cái đầu vào và đôi mắt thì mờ thao láo như chuẩn bị sẵn sàng một cái chuyện gì đó. (Kỳ sau tiếp)

Rao vặt — Rao vặt — Rao vặt — Rao vặt

Mua đất

Trong khuôn khổ tranh đấu cho quyền lợi dân tộc và cho chính nghĩa, mà muốn tranh đấu thắng lợi thì phải tụt quần biểu diễn cho các đồng viện xem con...chim vườn còn to chứ không teo, nên cần mua gấp với bất cứ giá nào một cái máy bơm chim thiệt

tốt.

Hỏi DB Phan xuân Huy, Hội kế viên nhà Hát Tây.

'Poupe Oiseau'

Những ai không may bị trời phát cho một con chim quá nhỏ, những ai đi Nhật chơi bởi vô phúc mắc bệnh «teo chim», xin đừng vội buồn bã thất vọng. Quý vị đã

có cứu tinh: kỹ sư Chim Hoàng Lương đã phát minh ra một thứ máy tân kỳ tục gọi là máy 'Pompe Oiseau'. Giá rẻ mặt: Hai xín.

Đặc biệt quý vị Dân Biểu được bớt 5000. Quý khách nào muốn hiệu lực của máy tốt đến thế nào, xin cứ hỏi DB Phan Xuân Huy.

Bán NVL Trắng

Dư dùng, cần bán gấp với giá phải chăng một số nhiệm vụ lệnh « trắng » có sẵn cả dấu và chữ ký của cụ Chủ tịch. Rất tiện cho những ai muốn đi Hồng Kông buôn đồ lậu.

Hỏi DB Trương Châm và nữ DB Lá đa đờ trên mười đầu ngón tay.

Trọng thưởng

Hậu tạ 100.000 đồng cho ai biết chắc và chỉ đúng tên báo nào có Cộng Sản xâm nhập... nói có sách mách có chứng, khỏi bị mang tiếng chụp mũ vu vơ, gây hoang mang trong hàng ngũ báo chí.

Xin liên lạc với ông TTTT, tục gọi là ông thức Tỉnh tức Khắc.

HÀNG KHÔNG VIỆT-NAM

phục vụ đại chúng

Đáp phi cơ

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

là giúp phát triển kinh tế nước nhà

AMTRACOM

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN

Xe vận tải INTERNATIONAL 1700-1890

Máy cày MỸ, ĐỨC và PHÁP

Xe buýt từ 20 tới 60 chỗ ngồi, máy Perkins

Xe PICK-UP 2T, 5 tới 4 tấn chạy dầu cặn, máy Perkins

Xin hỏi 504, Trịnh minh Thế — Khánh Hội
Điện thoại số: 93.396 — 91.545

C.O xin thay mặt P.T.T Kỳ trả lời bọn nhà báo Mỹ hỗn láo

NOC ĐỘC

GÃI SĨ

Cách đây hai tháng, vào tháng 9-1970, khi Phó Tổng Thống Kỳ sắp lên đường đi Mỹ tham dự cuộc diễn hành ngày 3-10, hai nhà báo Mỹ là Frank Mankiewicz và Tom Braden, đã đăng trên tờ Los Angeles Times 6 câu hỏi dành cho Phó Tổng Thống.

Theo phép ngoại giao so đăng, khi có khách đến nhà, nếu chẳng tiếp đãi một cách niềm nở, với những lời lẽ chào hỏi ngọt ngào, thì ít nhất, gia chủ và con ăn người ở trong nhà cũng phải giữ một thái độ lịch sự tối thiểu. Nhưng bọn nhà báo Mỹ, chúng hẳn tưởng hệ viện trợ quân sự và kinh tế cho ta, thì có thể coi như cha mẹ ta, nên đã tỏ ra rất hỗn. Chúng hỗn với ta ngay trên đất nước ta, và hỗn với ta, khi ta viếng quê hương xứ sở của chúng. Với một thói quen hỗn láo như vậy, nên thay vì sửa soạn đón tiếp Phó T.T. Kỳ một cách tử tế, chúng đã đặt 6 câu hỏi rất mất dạy. Hỏi cả chuyện mỗi tuần Phó T.T. được hỏi đưa ngựa Phú Thọ cung cấp bao nhiêu tiền, và tại sao Phó T.T. đã nói là VN tổng động viên để đánh Cộng Sản, và vẫn có nhiều người đi trường đua?

Nhưng rồi Phó T.T. không đi Mỹ dự diễn hành ngày 3-10 nữa, 6 câu hỏi mất dạy của nhà báo Mỹ cũng không được trả lời.

Bây giờ, Phó T.T. đang trên đất Mỹ trong một chuyến viếng thăm 17 ngày. Trước khi PTT tới Mỹ, ngày 12-11 vừa qua, lại vẫn hai thằng nhà báo Mỹ mất dạy kể trên đưa ra 5 câu hỏi khác, yêu cầu Phó TT trả lời. Bên Mỹ, không biết Phó TT có trả lời không. Nhưng ở VN, mặc dầu chẳng có cảm tình với PTT, hơn nữa, còn bức mình vì Phó TT đã bỏ lỡ chuyến đi trước, bọn Con Ong cũng thấy nóng mắt, vì bọn nhà báo Mỹ đã tỏ ra hồ đồ, và rất hỗn xược.

Tại Saigon, một nhật báo, đồng nghiệp HB. đã có bài nhận xét về 5 câu hỏi hỗn xược của báo Mỹ. Hôm nay, Con Ong xin tình nguyện xin Phó TT Kỳ để cho được trả lời hai thằng nhà báo Mỹ từng điếm một, để thấy rằng chẳng những nó hỗn, mà còn hồ đồ, xuyên tạc, đưa ra những sự kiện sai lầm. Đây là một kinh nghiệm để thấy rằng bọn nhà báo Mỹ chuyên nói láo, không thể tin vào chúng được. Có điều rất tiếc là người Việt Nam thấy ngay những chỗ lếu láo và sai lầm của mấy thằng nhà báo Mỹ, nhưng dân Mỹ, các gia của mấy thằng nhà báo Mỹ, làm sao biết được.

Sau đây, mời độc giả đọc những câu hỏi của báo Mỹ, và những câu trả lời của Con Ong.

BÁO MỸ

Hỏi :

1— Vị tướng mà PTT chọn làm tư lệnh các cuộc hành quân của VNCH tại Kampuchia là Trung tướng Đỗ Cao Trí hiện vẫn còn chỉ huy. Chắc PTT nhớ là tướng Trí đã không giải thích được các trường hợp, theo đó tướng Trí đã gửi 71 triệu bạc tiền mặt cho một ông chú của tướng Trí tại Hương Cảng (khoảng 600.000 Mỹ Kim) Nhưng hiện nay, tại Biên Hòa Tướng Trí đang tung ra thị trường chợ đen sáng nhót và các đồ cở của Kampuchia. Có phải vì những thứ này mà Tướng Trí đã xoay sở để mua một chiếc Mercedes hay không? Về vấn đề này, trích trong những ngân quỹ nào mà PTT có thể mua một chiếc phi cơ loại DC-6 để sử dụng riêng?

BÁO VIỆT

Trả lời :

1— Việc hành quân sang Kampuchia, không có chọn riêng một vị Tướng nào chỉ huy, mà tiền vàng nào, là vùng đó tham gia. Có cả 3 ông Tướng vùng 4, vùng 3, và vùng 2 đã tham dự cuộc hành quân sang Kampuchia, chứ không phải chỉ có mình Tướng Trí.

Theo điều tra của Chánh Phủ, Tướng Trí không có dính líu tới vụ 4 valy bạc. Ông chú của Tướng Trí là Thiếu Tá ĐCĐ dính líu tới nội vụ là người ở Saigon, chứ không ở Hồng Kông.

Chỉ có VN cho xăng nhớt Kampuchia, sức máy mà lấy xăng nhớt của KPC về bán ở VN.

Tướng Trí thuộc dòng dõi quý tộc rất giàu, mua xe Mercedes có ăn nhằm gì.

Tướng Kỳ mua phi cơ DC.6 là để cho Chánh phủ xài, chứ không phải của riêng ông. Tất nhiên là lấy tiền của Quốc gia để mua. Cũng như ông TT Kennedy đã mua một chiếc Boeing 707 và TT Nixon đã mua một chiếc xe hơi đắt nhất thế giới giá tới nửa triệu Mỹ kim.

Hỏi :

2— Một khi những trường hợp loan quanh vụ tướng Trí gửi sang Hương Cảng 600.000 Mỹ kim, nghị sĩ Nguyễn Văn Chức đã lên tiếng chất vấn về vấn đề này.

Câu trả lời của tướng Trí đe dọa «bản ông Chức» Liệu vụ này có liên quan tới sự kiện cho rằng nhà riêng của ông Chức đã bị đặt bom một vài ngày sau đó phải không?

Trả lời :

2.

Ông Chức không hề nói rằng Tướng Trí là thủ phạm vụ chuyện 4 va li bạc đi Hồng Kông.

Tướng Trí không đòi bản nghị sĩ Chức, mà chỉ đòi đầu vô khí. Một khi thách đấu, biết ai thắng ai bại? Nhà riêng ông Chức không hề bị đặt bom. Chỉ có nhà ông Sách bị ném lựu đạn ở trước cửa. Mấy thằng nhà báo Mỹ quàng gà hay sao mà đem râu ông nọ cắm vào cằm bà kia?

Hỏi :

3.— Còn về dân biểu Trần ngọc Châu thì sao? Dân biểu Châu là người làm việc cho tình báo Mỹ, theo như 1 bản điều trần của nhiều người, trong đó có ông John Paul Vann. DB Châu đã cung cấp tin cho Mỹ sau khi nhận được tin tức của người anh ruột là một điệp viên của VC, liên quan tới cuộc tổng công kích Tết Mậu Thân hồi năm 1968 của CS. Khi dân biểu Châu bị TT Thiệu cho đi ở tù vì «liên lạc với địch» Đại sứ Bunker đã không can thiệp vào vụ này.

Tuy nhiên, TCPV của PTT ba lần đã cho rằng DB Châu đã bị xử án 1 cách bất hợp pháp và tước đoạt quyền bất khả xâm phạm đối với tư cách DB của ông Châu vẫn còn ở trong tù, vì TT Thiệu, với sự ủng hộ của ĐS Bunker đã thách thức cả tòa án và TT Thiệu không trả tự do cho DB Châu.

Trả lời :

3— Ông Châu đã bao nhiêu lần nói rằng ông ta không có

làm việc cho tình báo Mỹ, mà chỉ «cộng tác» với CIA Mỹ mà thôi. Tuy nhiên, nếu quả thật ông Châu, là một Tình Trưởng, rồi là một dân biểu VN, mà lại «làm việc cho tình báo Mỹ, cung cấp tin cho Mỹ sau khi nhận được tin từ người anh Việt Cộng, như mấy thằng nhà báo Mỹ nói, tức là DB Châu làm gián điệp

cho ngoại bang, bỏ tù là đúng lắm. Thử hỏi, một quân nhân Mỹ, một dân biểu Mỹ làm việc cho cơ quan tình báo VN, cung cấp tin mật cho VN, qua mặt chánh quyền Mỹ, thì có đáng bị Mỹ bỏ tù không?

Tội «liên lạc với địch» có đáng cho đi ở tù không?

Hỏi :

4.— Liệu Phó Tổng Thống có dự tính thảo luận với TT Nixon hay PTT Agnew vấn đề của tướng Nguyễn Chánh Thi hay không? Khi Tướng Thi làm tư lệnh quân đoàn 1 hồi năm 1966. PTT đã không ngăn ngại thảo luận với Đại sứ Lodge và phụ tá của ông Philip Habib. Chắc PTT còn nhớ các trường hợp theo đó tướng Thi, theo lời yêu cầu của PTT đã bị tướng Westmoreland thay thế. Như PTT biết chính vì việc tướng Thi mất chức nên các cuộc bạo động của Phật giáo bùng nổ hồi năm 1966. Phật giáo cho hay tướng Thi là một vị tư lệnh vùng lương thiện nhất. Vị tiền nhiệm TT Nixon là TT Johnson đã đưa phi cơ Air Force One tới Hạ Uy Di hồi mùa hè năm 1966 để đưa tướng Thi sống lưu vong...

Trả lời :

4.— Bỏ tiền sự mấy thằng nhà báo Mỹ. Bộ Mỹ là cha VN hay sao mà Phó TT Kỳ phải đề nghị với Tướng Westmoreland thay thế tướng Nguyễn Chánh Thi. Việt Nam có bị lệ thuộc vì viện trợ, thì cũng phần nào thôi chứ, đâu đến nỗi coi Mỹ như một thứ chánh quyền đô hộ, và Westmore-

land là De Lattre?

Mặt khác, Tướng Thi có phải là bố của TT Johnson đâu mà ông Johnson phải đem phi cơ riêng của TT tới Honolulu đón tướng Thi. Và tướng Thi đâu có đi Mỹ ngay mùa hè năm 1966. Mới có mấy năm mà đã sai bét về thời gian, phía phần nào thôi chớ.

Hỏi :

5.— Liệu PTT có nêu vấn đề về cuộc phá hoại mới đây tại nhà DB Ngô công Đức hay không? Tư thất của ông Đức đã bị phá hư và cháy vì bị đặt bom sau khi đề nghị hòa bình liên hiệp của ông Đức được phổ biến. Chính phủ của PTT đã cho hay vụ phá hoại là do VC gây ra, song nền an ninh của VNCH yếu đến nỗi rằng Cộng sản có thể hành động chỉ cách một bát canh sát lớn có một quãng đường mà thôi, như thế có phải không thừa PTT?

Trả lời :

5.— Làm địch gì có vụ nhà DB Ngô Công Đức bị cháy, và bị phá hư. Chỉ bị bể mấy tấm kính mà phóng đại như thế thì tài thật.

Dù bọn ném chất nổ vào trước nhà ông Đức là Cộng sản thật, thì đâu có phải là dấu hiệu chứng tỏ nền an ninh của VNCH quá yếu.

Thử hỏi vụ ám sát T.T. Kennedy ngay trước mắt các nhân viên an ninh thượng tầng của Mỹ thì sao? Lại còn vụ T.T. Nixon mới đây bị ném trứng thối trong khi đẩy đẩy nhân viên an ninh chung quanh thì sao? An ninh của Mỹ yếu, hay của Việt yếu.

Báo Con Ong vẫn có mác là đối lập. Đã đối lập, thì không thể bênh chánh phủ. Nhưng thấy bọn nhà báo Mỹ hỗn láo làm nhục ta, thì không thể chấp nhận được. Cần phải vạch mặt chúng nó, để dư luận thấy rõ chúng chỉ là một phường nói xạo, không «thông tin» một cách trung thực, mà chỉ chuyên «đam tin» theo toa đặt hàng của CIA và tài phiệt Mỹ.

GÃI HÃNG

THỢ GÃI

9 ông tới

Chưa bao giờ chuyện bầu bán tại các cơ chế trong chánh quyền Trung Ương lại sôi nổi như năm nay.

Vụ bầu các chức vụ ở Hạ Viện chưa hết sôi nổi, chưa hết gây gỗ, thì tiếp ngay đến vụ bầu cử các chức vụ ở Thượng Viện, gây ra cuộc «chiến tranh chia ghế», kéo dài hàng tháng mới tạm yên. Vụ Thượng Viện vừa tạm yên, thì lại tiếp đến những «lời ong tiếng ve» trong việc bầu cử chức Chủ Tịch Tối Cao Pháp Viện vào ngày 20-11.

Vụ lem nhem ở Tối Cao Pháp Viện được tung ra lần đầu, do ông Dân Biểu Hồ Hữu Tường, nhân dịp đến tham dự lễ kỷ niệm đệ nhị chu niên thành lập TCPV. Ông Tường bảo rằng Hành Pháp sẽ tung tiền ra để vận động, bầu cho người khác làm Chủ Tịch thay ông Trần minh Triết.

Điều người ta biết chắc chắn là dù có thật hay không, những loại tin này cũng có tác dụng là làm hại chế độ, và làm cho người dân nhìn vào TCPV với con mắt khác.

Có lời mừng

Đài phát thanh của bọn VC vừa lên tiếng ca ngợi cái gọi là «Mặt Trận nhân dân tranh thủ Hòa Bình» ở Saigon. Đây là một tổ chức mới của nhóm chuyên viên tranh đấu, sau khi đã cho ra đời mấy cái tổ chức như bảo vệ quyền sống, phụ nữ đòi quyền sống v.v... Đặc biệt, là giống như cái phong trào trước, đều số sự hiện diện của mấy người Mỹ anh em.

Thấy bọn VC lên tiếng ca ngợi việc làm của Mặt Trận, Thợ Gãi xin có lời mừng cho tổ chức mới này. Được Việt Cộng nó ca tụng đâu phải chuyện dễ.

Lá Đa

Hạ viện có hai cái lá đa gây sôi nổi dư luận, Thượng viện có 1 cái mang nhãn hiệu «trắng sáng vườn chè» cũng được nhắc nhở nhiều. Phía An Quang, có cái lá đa Ngô bá Thành, để ra hết tổ chức này đến tổ chức khác. Bây giờ, đến lần cái lá đa LTLV đang gây sôi nổi Bộ Tư Pháp và Tổng Nha Quan Thuế? Ông phó Ngô quang Tường chứ cái lá đa sát ván, trong khi ông Tổng Thu bệnh hết lời.

Độc giả đợi số tới, Con Ong sẽ trình bày đầy đủ từ đầu đến đuôi vụ này.

CÁI KÊ DÊ NGÔNG

Chúc đảng ta thành công

Một đảng mới toanh vừa ra lò. Không cần phải măm sõi, con gà cúng Tồ. Nehề gì cũng có Tồ, riêng chỉ có nghề lập Đảng là không có Tồ. Vậy thì đảng ta, cứ một sớm, một chiều, là có quyền đưa cao năm tay lên trời, hô lớn một tiếng có ta đây.

Đảng nào ở đây, cũng được gọi là chính đảng. Còn có được gọi là một chính đảng có thực lực, để được kết nạp vào sáu đảng của Người đứng đầu cả Nước hay không, cái đó lại là chuyện khác. Thì trước hết, hãy cứ có Đảng đã. Gây được thực lực mấy hồi.

Điều thắc mắc ở đây, là chữ chính, trong chữ chính đảng. Chính có nghĩa là của chính quyền chăng?...Hay chính, có nghĩa là khác với tà?...Thế thì đảng nào mà chẳng là chính đảng, vì đâu có ai điên mà lập đảng, lại đi mang phở biến một tà thuyết. Như thế, đảng ta là một chính đảng, đó là cái chắc.

Tôi muốn nói tới trường hợp hôm nay, bây giờ. Đảng mới ra lò, chính là đảng Hà Thúc Nhơn.

Về chuyện Hà Thúc Nhơn, thì các bạn đồng nghiệp của tôi ở đây đã viết nát ra rồi, trường không cần nhắc lại. Nhưng cũng đi phớt qua một tí. Hà Thúc Nhơn, theo như tin đồn, thì chết vì tham nhũng. Vậy đảng ta thành lập, chắc tôn chỉ và mục đích là diệt tham nhũng. Diệt tham nhũng, cũng phải đá gà thêm mấy chữ diệt gian thương. Gian thương và tham nhũng, hai đứa chúng nó đi đôi với nhau như bóng với hình.

Theo như tin nhân được thì người của đảng ta cũng đông. Gồm toàn những bác tri thức như bác sĩ, luật sư, kỹ sư, văn sĩ, thi sĩ, ký giả. Có cả ông Tổng Thống huyệt Lý Đại Nguyên. Có cả một ông thi sĩ, hiện đang là một sĩ quan cao cấp. Nhưng hỏi nhỏ ông câu này: ông làm chủ nhiệm tờ nhật báo, đó cũng là một điều «vi hiến» rồi. Bây giờ, ông lại lập Đảng nữa, thì ông Trưởng Trung có lý nào lại để ông yên? Nhưng hỏi để mà chơi vậy thôi, chứ ông và tôi, chúng ta cùng một làng Văn Lâm, mà lại là thứ Văn Lâm Hạn Chế, thương nhau không hết, ai nỡ mang tinh đồng chí bán rao?...

Từ ngày thành lập đảng ta, tôi cứ chờ đảng ta hành động, để được bốc thơm vài ba phát. Nhưng mà ô kìa, sao cứ im lìm?... Một buổi họp ở võ đường Vovinam, vài câu tuyên bố chém đinh, chặt sắt, như thế vẫn còn chưa đủ. Xin hãy cho đầu vào máy, để cho máy xình xịch chạy một chút xem nào. Hay là đất nước này hết gian thương, tham nhũng rồi chăng?... Nếu mà thật như vậy thì mừng quá, đất nước sắp khá đến nơi rồi.

Nhưng thăm hỏi chưa, vừa khai sinh được tên đảng ta, thì xảy ra vụ Ngô quang Trường. Người đẹp Lữ Văn bị bắt rồi lại được tha. Hỡi ơi, sao mà nàng lại long đong, lăn độn đến như thế! Từ đất Hồng Kông về đến xứ này, chưa kịp gặp được một chàng trai trẻ vốn giồng hào kiệt nào, thì đã đụng đầu phải ông Ngô quang Trường. Ấy thế là vài chiếc va li được mở ra, xì líp, sủ cheng bay tung bay tóe như truyền đơn của hoa sen ngày nào. Nàng, người đẹp của E Giao Chỉ, suốt đời như một đám mây lang thang, nàng Lữ Văn ôi, ta thương nàng quá đi.

Nàng bị lũ Khuyển Ưng, Khuyển Phê, sâu xé chỉ vì vài ba cái đồ. Nhưng đã có ông Tư Pháp là chàng Tư Mã Áo Xanh. Nàng vô tội. Và kẻ bắt nàng bị ngưng chức để Giám Sát Viện điều tra. Đáng kiếp thay cho Ngô quang Trường, kẻ không biết rằng không nên đụng tới đàn bà, nhất là những bậc đàn bà lớn, cái gì cũng lớn.

Đảng ta còn đòi gì mà không chịu ra tay trong vụ này. Rồi lại còn vụ Tổng Cục Tiếp Tế. Anh chàng Tổng cục trưởng Nguyễn Bá Nhân, bị bác đơn ứng cử vào nơi bỏ lã. vì có hồ sơ liên lạc với Cộng Sản, ấy thế mà cứ phây phây được làm Tổng Cục Trưởng cho tới bây giờ. Đảng ta chưa hỏi thăm tới anh chàng, tức là đảng ta đã... hết gân rồi đây.

Tôi không dám chê trách gì Đảng ta. Vì đầu sao thì Đảng Ta vẫn còn mới toanh. Bây giờ cho tới ngày sau, còn thiếu gì chuyện để làm. Nhất là hiện đang có vụ cứu trợ nạn lụt miền Trung. Nàng Joan, nàng Kate, nàng Lorise đã ra đi, còn để lại đây [bao chút hương thừa. Lũ kên kên đã bay ra cả miền Trung. Đảng ta chỉ còn có một việc là đào hầm sâu để bắt cạp dừ, mặc chiếc lưới thật chắc để bắt cá ngao. Nhưng xin tha cho ông Quốc Vụ Khanh năm xin. Lương một tháng bây giờ, mà có năm xin, thì thử hỏi làm sao cho đủ sống.

Tôi thành thực chúc cho Đảng ta thành công...

Đảng ta thành lập, mục đích là để diệt gian thương và tham nhũng. Tiện đây, tôi cũng muốn vì vút vài đường về gian thương và tham nhũng.

Tại sao cái xã hội này lại nảy sinh ra cái giống gian thương? Tôi xin nói ngay, không ai muốn buôn bán gian lận làm chi. Ngày còn đi học, ai cũng được thầy dạy bảo là buôn bán phải thực thà. Nhưng muốn thực thà, cũng không thể được. Vài ba tháng lại làm một phát kiếm ước. Vài ba tuần lễ lại có phân xuất quân binh. Vài ba tháng nữa lại làm một cú song hành. Buôn bán như thế thì thật tối tăm mặt mũi. Mỗi lần kiếm ước, phân xuất, song hành, lại có những thông cáo lòng thông về giá mới, giá cũ. Chỉ có những hàng nào nhập cảng sau cái thông cáo ấy mới có quyền bán giá mới. Còn thì phải bán giá cũ. Như thế, có nghĩa là bán đi mười cái tủ lạnh, để rồi xin nhập cảng lại, chỉ được có năm cái. Nhìn thấy sự thiệt thòi trước mắt như thế, ai còn muốn làm «ngay thương». Làm «ngay thương» để mà đối rách nát người ra à? Dấu những thứ đó đi để bán theo giá mới, vừa chắc ăn, vừa không bị thiên hạ chửi cho là kẻ đại ngu, thậm ngu, chí ngu. Tự nhiên biến thành gian thương là thế...

Có trách chẳng nữa, xin trách cái chính sách Kinh Tế (thờ lờ sáu mặt) này. Không còn gì để mà bảo đảm cho một sự buôn bán ngay thẳng. Đau khổ là ở chỗ đó và cuộc đời khốn nạn là ở chỗ đó.

Như thế thì làm sao có thể định nghĩa được gian thương? Đảng ta mà có đi chop gian thương, thì nhiều lắm cũng chỉ chop được cỡ tép riu. Nặng thì đến như Tạ Vinh là cùng. Nhưng pháp trường cát, từ ngày uống được tí máu Tạ Vinh, có còn gian thương nào tới đó nữa đâu.

Lại nói về tham nhũng. Kẻ tham nhũng là những kẻ ăn xong chùi mồm, chùi mềp thật khéo. Không phải như bác Dùi Cui gác đường, vì đói quá, lấy từng vài bốp của những kẻ vi phạm luật lệ lưu thông. Hay những kẻ bắt quân dịch, chỉ cần một ông Trần Hưng Đạo, cũng đủ ra về thơ thới hân hoan. Những kẻ đó cũng cần được tha thứ. Làm thử một con tính, với số lượng ấy, với vật giá ấy, với gia đình ấy, nếu không tham và những, hỏi rằng sống được bao lâu?...

Tôi không có ý định bênh vực gian thương và tham nhũng. Nhưng nếu có ý định diệt trừ gian thương và tham nhũng, tôi chỉ có một điều thỉnh cầu với Đảng ta hãy nhẹ tay với những cái tôm, cái tép. Diệt họ không ích gì mà chỉ gây thêm phần uất.

Xã hội phải tha thứ cho những đứa con gái nghèo, vì cơm vì áo mà phải đi làm đi, dù rằng biết làm đi là xấu. Nhưng xã hội sẽ không tha thứ cho những bà lớn, giàu tiền, giàu của, nhưng lâu lâu lại đi nhẩy dù một phát để mua lấy một chút cảm giác lạ. Nhưng cái «buồn năm phút» cho cái xã hội này, là vẫn kính trọng những bà lớn nhẩy dù, và vẫn coi khinh những con điếm nghèo. Mong rằng Đảng ta này thoát ra khỏi cái thế tục, thương tình ấy.

Anh Sứ Mấy, một người viết phim tài ba của làng báo, đã mách cho Đảng ta một nước «Đô» là việc dùng những tay tham nhũng cỡ gộc, đã bị về vườn, để làm cố vấn. Nhờ những tay này, Đảng ta sẽ biết hết những mảnh khoé, những phương pháp ăn xong chùi mềp của tham nhũng. Và anh tiến cử 1 người, như ngày xưa Từ Thúc đã tiến cử Gia Cát Lượng. Người được anh tiến cử là ông Nguyễn Bá Nhân, nguyên Tổng Cục Tiếp Tế, Anh còn dặn dò thêm là đứng để cho người khác dùng, phí lắm.

Phương pháp mà anh Sứ Mấy đề nghị, được đặt tên là phương pháp «đi độc trị độc». Dùng độc để mà trị độc, thì đúng quá rồi. Nhưng rất mong rằng, cái «đi độc trị độc», không biến thành cái «đi thủy tề thủy». Dùng nước để đổ thêm cho nước, thì thật là một công việc... rất khó ăn, khó nói,

Đảng ta hành động đi chứ! Giờ cứu nước đã điem. Tiến lên đi nào, hỏi các đảng viên! Hay là đảng ta chờ tới sang năm (đúng mùa bầu cử, đưa người ra ứng cử. Kề ra thì cũng nên lắm, nếu người ứng cử không phải là đảng viên Lý Đại Nguyên.

Báo Mèo

□ BÁO MÈO

Chuyện dài thống kê

Tuần rồi cơ quan USAID của Mèo vừa bắt mí cho cả làng biết rằng tính từ đầu năm tới nay, giá sinh hoạt Anamta đã gia tăng bốn chục phần trăm. Và nếu tính từ tháng giêng 1966 đến giờ thì con số gia tăng của nền sinh hoạt Giao Chi lại càng Hít cổ hơn nữa: tới 604 phần trăm lận!

Trong khi đó, nhà nước Anamta cũng có một cơ quan kêu bằng «viện thống kê» dùng để thường xuyên đo lường mức sinh hoạt của người Anam. Thỉnh thoảng Ông thống kê Anam cũng chịu khó biết lộ về hiện tượng leo thang ngoài thị trường chợ túa. Có điều, theo Ông thống kê Anam, thì luôn luôn giá sinh hoạt mặc dầu có gia tăng nhưng ít thôi, vẫn còn khiêm nhường lắm, chả đáng lưu tâm làm gì cho hao hụt sức khỏe.

Bởi vậy dân Mít hiện đang rất hoang mang vô cùng, không biết nên nghe ai bỏ ai? Nếu báo Mèo nó nói đúng thì chả hóa người Anam lại đi chửi bố Ông thống kê Anam sao? Cái trò củi đậu nấu đậu đó đâu thể chấp nhận được! Nhưng nếu tin lời Ông thống kê Anam là đúng thì coi bộ cũng hơi đau lòng đấy. Nhóm Con Ong nhớ không lầm thì mười tiền Giao Chi hồi 1966 dường như mua được gần bao thuốc lí ruby, còn bây giờ mười tiền thì chỉ có quyền đòi lấy hơn một điếu thôi!

Sự cụ Thiện Minh và nền báo chí Giao Chi

Sau quả xuất ngoại Nhật Bản trở về nước, sự cụ Thiện Minh đã công khai cảnh cáo báo chí Giao Chi là bọn phá thói, chuyên môn loạn tin thất thiệt khiến bao nhiêu mưu đồ chánh trị của cụ bị hỏng bét. Đồng thời, sự cụ Thiện Minh còn nhấn mạnh từ nay về sau, báo chí chỉ có quyền đăng tải những tin tức và thông cáo do chính miệng sự cụ phát thanh hoặc tay sự cụ ban phát mà thôi. Ngoài ra cấm kỵ không

đưa nào được mò mẫm tìm kiếm hoặc đánh hơi bất cứ một nguồn dư luận nào khác, liên quan tới vấn đề nội bộ của người tao rồi tự động choang lên nhật trình.

Nhóm Con Ong phục lẫn sự cụ Thiện Minh đúng là một bậc cao tăng lối lạc phi thường, và kích liệt lên án đưa nào báo sự cụ Thiện Minh trắng trợn hiếp dâm đệ tử quyền dích thị là những đứa giáo gian cần phải triệt để khai trừ. Hơn thế nữa, vẫn theo ý nghĩ ngu tối của nhóm Con Ong, nay mai nếu nhà nước có sự cải tổ nội các thì nên mời sự cụ Thiện Minh giữ đùm cái ghế đầu bộ tuyên truyền ở đường Phan đình Phùng. Cam đoan nền báo chí Anam sẽ tha hồ phấn phát và nhà nước sẽ có lợi vô cùng to lớn về mặt thông tin tuyên truyền.

GSV phải biết chề tièn.

Quý ông Giám Sát Viện đã chịu khó soạn đến vụ án «người sạch cô đơn Hà Thúc Nhơn». Một bản phúc trình đầy đủ chi tiết đã được đúc kết đầy tới hơn trăm trang, đang chờ đợi sự phán xét của Hội đồng viện. Theo tin báo chí tiết lộ, khoảng hơn năm ngàn vụ trốn quân dịch «hợp pháp» đã được quý Ông Giám Sát đánh hơi thấy, như thế có nghĩa là bọn tham nhũng ở Quân y viện Nguyễn Huệ và Trung Tâm Nhập Ngũ số 2 ngoài nó đã đóp tới con số bạc tỉ.

Dưới thời buổi phân xuất song hành này thì một tí bạc dù là bạc Anam, vẫn thơm lừng chịu không nổi. Tập đoàn tham nhũng đã đóp trôi từng ấy tất nhiên bây giờ đưa nào cũng giàu rồi, Chả cần bọn chúng sẽ tìm thầy chạy thuốc ráo riết đủ tôn kém ít chục triệu cũng chưa ăn nhằm gì đối với cái giá tài mà chúng hiện có.

Bởi vậy, chuyện này quý ông Giám Sát cần phải thân trọng ghé thăm, phải có tài kiên nhẫn coi đồng tiền như vật dơ bẩn nhất trần đời thì họa chẳng mới có hy vọng điều tra tới nơi tới chốn.

Có trời mới biết

Vụ «người sạch Hà Thúc Nhơn» đã kết thúc sau hơn một tháng đeo kính đen làm thám tử của các ngài Giám Sát Viện ở Nha Trang.

Trong hơn một tháng trời làm việc dưới áp lực và đe dọa thường xuyên, (các ngài nói thế) các ngài G.S.V. đã đúc kết được một con số, tham nhũng không lồ vì dài nhất thế giới.

Nghe nói ngoài tám cuốn băng nhựa ghi âm. Stéreo, các ngài G.S.V. còn kiêng được về hàng

chục thùng hồ sơ có đầy đủ chi tiết liên quan đến cái chết của Hà Thúc Nhơn. Lần này thì dân chúng khắp khổi mừng vì thế nào chỗ kín tham nhũng sẽ bị lột trường để đưa ra ánh sáng cho mà xem.

Thế nhưng, sau cái phứa hợp báo của cái gọi là công bố, các ngài G.S.V. đã làm mọi người phải ngã ngựa vì... nó thường quá.

Khi bị báo chí tra vấn, ngài Phan Huy Thạch được mở tả là rất bối rối khi úp úp khi mở mở. Ngài Thạch, người trong G.S.V. chỉ loay hoay trong cái chết của Hà Thúc Nhơn, mà không đưa ra một kết luận nào rõ ràng để vấn đề được trắng đen.

Một cơ quan tối cao như G.S.V. mà như thế chỉ có trời mới biết.

Tội chó gì?

Chuyện Viện Hạ thì không bao giờ hết. Dù cả hi nỗ lực luôn luôn xảy ra dưới ánh mặt trời. Nếu đem quay phim, chắc trên thế giới này không đủ phim để quay. Nếu viết thành sách chắc cả mấy thế hệ viết cũng không kịp. Và nếu đem kể chắc phải 4 ngàn năm Văn hiến sắp tới kể mới hết.

Tuần trước, trên diễn đàn của Viện lại một phen nổi cơn sóng gió. Cái sóng gió lửa lò, đến tận cùng của lửa lò là chuyện đem của quý của nhau ra khoe, ngửi của quý lẫn nhau rồi chề loạn lên là «teo chim» với «thối hím». Chửi nhau, nói xấu nhau đã rồi móc «Séng» ra đòi bản «nát ọc» dịch thù. Câu chuyện cứ như thế rồi đuổi nhau chí chóe, loạn cả hậu trường.

Mẹ kiếp, thì giờ để cãi nhau chửi đồng, tháng tháng lãnh lương nhà nước bỏ túi, trong khi đó miền Trung bị bão lụt không còn manh khô, các ngài không thêm nghĩ tới. Lúc bàn đến chuyện «túng họ» một tháng lương khoán cứu trợ đồng bào bão lụt, các ngài rét run thấu tới óc.

Mới đây hung hãn hơn, DB Huy (người bị tố là teo chim) đề nghị rút thẻ dự thính của ký giả nghị trường, vì họ đã dám mô tả trung thực trên diễn đàn; đã dám viết loạn cáo cáo chuyện lem nhem của các D.B tố nhau.

Cũng nên rút thẻ lắm. Nếu cấm luôn đừng cho thăng ký giả nào vào HV càng hay. Bởi vì một nơi lem nhem và toàn chuyện bản như thế rất không nên để mấy thằng ký giả ngó tới.

Chẳng hạn những cơ quan nhà thờ, có bao giờ họ cho phép ký giả leo hánh tới đâu.

Đĩa nguyệt môn

Anh lùn làm hề

Theo bản tin của THT thì sau khi vác súng đi lùng bản DB Nhưệ mãi không được, DB lùn Phan Xuân Huy đang làm áp lực mí sự cụ chủ tịch Nguyễn Ba Phải để đòi rút thẻ dự thính của các ký giả các tờ báo và của hãng THT đã loạn tin ông bị «teo chim». Các DB cho biết DB Huy đang đi lùng từng ký giả để bắt bỏ.

Đọc tin trên, bọn Con Ong bèn hình dung ra cái cảnh một anh chàng lùn tí sặc khầu súng to gần bằng người chạy tới chạy lui mặt đặng đặng sát khí, miệng thì găm gừ như chó hóc sương... Trông rất là một sự tức cười như sau này.

Ngày xưa, các vua chúa phong kiến Âu Châu hay nuôi những chú lùn để làm trò hề cho vui. Thường thường, khi vua ngồi ở ngai vàng, các chú lùn được quyền ngồi nơi chân ghế bên phải! Còn nơi chân ghế bên trái thì dành cho...chó của vua.

Thời nay, xã hội Anamta là xã hội dân chủ; không có vua. Không hiểu tại sao vẫn còn những người lùn làm trò hề như vậy?

Có khác gì xui sự đi nhà thổ

Mới đây, khối Công Giáo Anamta vừa cho ra đời một tổ chức lấy tên là Ủy Ban Liên Lạc Công Dân Công Giáo. Trong buổi ra mắt đầu tiên, ủy ban này đã công bố một bản nhận định về quý vị lập pháp.

Theo nhận định của UBLLCDCG thì có nhiều vị DBNS đã không đáp ứng được nguyện vọng của dân; nhiều quý vị bị bối như tham nhũng, hời mại quyền thế, buôn lậu, chuyên ngành phi pháp, dùng công quỹ đưa vợ đi ngoại quốc, ăn cắp tượng chạm và nhiệm vụ lệnh vv... Ngoài ra, quý vị DB thường dùng những lời lẽ hạ cấp để chửi nhau.

Phần cuối, bản nhận định kêu gọi quý vị DB NS hãy nên *vấn lại lương tâm* xem như vậy có xứng đáng không.

Ờ hay! Cái ủy ban này thật ầm ố và ngây thơ cụ. Quý vị DBNS đó làm gì có lương tâm để mà vấn lại. Bằng cứ là: nếu có lương tâm, người ta đâu có làm ăn bậy bạ như vậy.

Khuyến các DBNS lem nhem vấn lại lương tâm, có khác gì xui sự đi... sẩy tóc.

Nhấn anh đầu tên Nghị (VT)

Hôm 16-11, có một nữ độc giả tới tòa soạn C.O khóc lóc rất đáng là một sự thương tâm và kể rằng bà bị một ông Đại úy «chơi đều» lừa của bà 300.000 đồng. Theo sự kể lẽ của nạn nhân thì ông Đại úy này tên là Nghị, từng sự tại Tòa Tỉnh Trưởng VT, dự bán cho bà căn nhà giá 700.000đ. Bà OK mua và đặt trước 300 ngàn. Ông Nghị hẹn 3 giờ chiều tới đón bà ra VT làm giấy.

Bà đợi tới 5 giờ có thấy ông Nghị tới, bèn bao

xe lộ vu ra VT thì thấy ông Nghị đã ngắt ngưỡng ôm vợ... người khác. Hỏi ông thì ông nạt nộ rằng: «Không có bán gì hết. Ông Thị Trưởng không cho bán.» Hỏi xin lại ông số tiền đặt cọc thì cũng nạt nộ rằng: «không trả, muốn đi thưa cứ việc. Làng chàng là thanh toán liền».

Bọn C.O chứa ghét những thằng ý có tí quyền hành hống hách làm vậy. Do đó có lời nhắn cái nhà anh Đại úy tên Nghị 2 điều: 1) Trả ngay lại cho người ta số tiền đó. 2) Chừa thói hống hách và làm cần đi.

Nếu không nghe lời, số tới bọn C.O sẽ hỏi thăm sức khỏe kỹ hơn, và nhân thế sẽ hỏi thăm luôn ông Thị Trưởng có phải là ông đã đỡ đầu cho anh làm vậy không.

Bản ngòi bút

Cách đây vài hôm DB Lê Văn Điện bị Tướng Dúi cui phang một phát hơi chui. Tuy nhiên, ông Điện vừa làm được một quả khá đẹp mắt.

Chả là ông Dân Biểu lùn Phan Xuân Huy bị đồng viện tố là mắc bệnh «teo chim». Báo chí bèn đăng tin này. Ông Huy xấu hổ quá hóa giận, nên đòi áp lực sự cụ Lương rút thẻ dự thính của các ký giả.

Với tư cách chủ tịch ủy ban TTCH, DB Điện đã mắng khéo DB Huy năm bảy phát liền, và hứa sẽ chống đối đến cùng.

Ông Điện nói rằng những «chuyện kín» của DB nếu không có «tay trong» tố thì ký giả sao biết được. Nhận xét này đúng quá. Tự các anh bồi bản nhau để giành ăn, chứ ký giả bịa chuyện làm chi cho bản ngòi bút.

Nơi mua sắm LÝ LƯỜNG của các giới có đồng lương cố định:

Siêu Thị Nguyễn Du

ĐT: 92.343

42, Chu Mạnh Trinh

SAIGON

Muốn trở thành ca sĩ

Nên theo học Nhạc lý và Luyện ca do Thu Hoài Nguyễn phụ trách.

Ghi tên buổi chiều 15g đến 17g từ 15-11-70.

63 Nguyễn Văn Giai ĐAKAO Saigon

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

ĐA DANH cầm tròn

Đòi khoe « củ cải ».

Dân biểu Phan Xuân Huy, người bị một số đồng viên tố mắc bệnh « teo chim », vừa đòi tụt quần khoe « củ cải » ngay tại Viện Tai Tiếng. Kể bắt chó tiếc bữa đó không có mặt tại Viện Tai Tiếng để làm một phát khích tướng cho ông Huy tụt quần xuống. Ông Huy một khi đã nắm cái giải rút quần và đòi đòi, thì dụ « sự thật » chưa được phơi ra, nhưng con người có học thức của ông cũng đã được minh chứng rõ rệt rồi. Vậy thì can gián ông ta làm gì cho mệt.

Kể bắt chó đem cái tiếc trên than thở với chị sĩ Minh Võ, thì bị « người » trợn mắt mắng rằng : « Xúi con nít nhòm lỗ khóa là mang tội với bố mẹ chúng. Cò võ cho dân biểu tụt quần, làm điều vô sỉ giữa chốn tôn nghiêm là mắc tội với dân. Tên bắt chó này đâu đã hai thứ tóc, lại không rõ lẽ đó sao ? » Kể bắt chó chột tinh ngợ, lấy làm xấu hổ, bèn soi gương và nhỏ toẹt vào mặt mình một phát.

Rồi lại đòi tước thẻ.

Cũng vẫn quanh cái chuyện teo chim, bọn C.O đã thấy nản bỏ mẹ về tư cách của những người tố cáo. Nào ngờ phản ứng của người bị tố cáo là ông dân biểu Phan Xuân Huy lại còn đáng nản hơn. Đáng nản ở chỗ ông Huy đòi tụt quần ngay tại chỗ tôn nghiêm cho tu bíp khám chim. Ngoài ra ông Huy còn hung hăng con bọ xít, đòi tước thẻ dự thỉnh Viện Tai Tiếng của những tên phóng viên nào trót đại loan cái tin ông Huy bị bạn đồng viên tố cáo teo chim.

Nhờ ông tí, nếu cần phải thanh toán vì cho rằng danh dự bị « teo » ông Huy nên tìm ngay đưa tố cáo ông với bọn nhà báo. Bọn nhà báo nó chỉ làm bôn phận thông tin... ngay tình, chứ đêch có tội vạ gì cả. Vì miếng ăn, vì cái ghế, ông Huy và đồng viên của ông mới ném kít vào mặt nhau. Chứ bọn nhà báo ăn được cái giải rút chó gì mà phải đặt điều bôi xấu.

Đổm lưởi

Sau khi báo Tin Sáng « lảng xê » tin ông dân biểu Lê Văn Diện Chủ tịch Ủy Ban Thông Tin Chiêu Hồi Viện Tai Tiếng sẽ « tố » những ông nhớn trong ngành Cảnh Sát... Đảng trưởng Đảng Dùi Cui là chuẩn tướng Hai đã phản ứng ngay bằng cách thách ông dân biểu Điện « đấu võ lưởi ». Sau phát thách thức chính thức đó, bọn C.O tưởng rằng sẽ có một màn lý kỳ hấp dẫn, lý kỳ hấp dẫn vì nếu Đảng trưởng Đảng Dùi Cui thua, « chàng » sẽ vui vẻ ra pháp trường cát, để gây tí tình niềm tin cho dân chúng trong công việc bài trừ tham nhũng của ông Nhà Nước. Còn trái lại ông dân biểu Điện thua, ông Hai sẽ mời ông Điện về nhà đóng cửa ôn lại bài học làm Người.

Giữa thời buổi tay trên tay dưới, nham nhỡ bản thù này, việc một ông tướng tham những ra pháp trường cát, hay một ông dân biểu tai to mặt nhớn, nhưng tư cách không bằng cái củ từ về nhà đóng cửa học lại bài học làm Người... bọn C.O thấy đều cần thiết cả.

Tiếc rằng cuộc đấu võ lưởi đẹp đẽ kia lại không xảy ra như lòng mong ước, vì ông dân biểu Điện mới lên tiếng *cải chính* rằng ông... không có nói những điều mà báo Tin Sáng đã đăng tải. Bọn C.O thấy phục ông dân biểu Điện sát đất. Ông đã biết tận dụng cái mồm ăn, mồm nói đến một mức độ cao siêu. Trong vụ này nếu ông Đảng trưởng Đảng Dùi Cui không lên tiếng, thiên hạ sẽ nghĩ rằng ông Hai « ết » vì ông Điện tố đúng (trường hợp này ông Điện sẽ không đại gì mà cải chính). Còn ông Đảng trưởng Đảng Dùi Cui tức khí bị tố cáo, thách thức một cuộc đấu võ mồm, ông Điện sẽ tà tà *cải chính*. Như vậy vừa được chữ đối thủ là nông nổi, lại vừa chứng tỏ rằng mình vẫn chưa cần ôn lại bài học làm người, nghĩa là mình đêch phải là ngợm. Không hiểu lưởi ông dân biểu Điện có... vết đốm nào không mà lại khờ quá xá cỡ vậy ?

Ngạc nhiên

Gần đây một thanh tra viên thuộc GSV đã tuyên bố rằng kết quả cuộc điều tra về tham nhũng ở QYV Nguyễn Huệ Nha Trang sẽ gây *ngạc nhiên* cho nhiều người. Qua câu nói hùng hồn đó, ai cũng tưởng rằng ông GSV đã nắm vững tất cả hồ sơ của những tên tham nhũng, cũng như tìm ra đích xác thủ phạm giết TT Hiền và BS Nhơn.

Đến lúc GSV họp báo công bố kết quả cuộc điều tra, mọi người đều phải... ngạc nhiên đến cùng độ, khi nghe ông đặc ủy giám sát khu 2 cho biết : Đêch bắt được mống tham nhũng nào cả. Thủ phạm giết TT Hiền và BS Nhơn là « người vô hình » nên GSV chịu. Đặc biệt là trong cuộc họp báo gọi là *trình bày kết quả cuộc điều tra về tham nhũng ở Nha Trang*, nhưng GSV lại... không nói gì đến tham nhũng ở Nha Trang cả. Ngay đến ông Thiệu tá Đặng Mai, người bị BS Nhơn tố cáo tham nhũng, cũng được ông GSV cẩn thận « giấu » đi. Mãi đến lúc bị bọn nhà báo chất vấn, ông GSV mới chịu cay đắng trả lời rằng thì là đã lập phúc trình về Đặng Mai rồi. Nhưng chưa thể công bố, vì... bí mật.

Bọn C.O thắc mắc không biết ông GSV có dụng ý gì, khi cuộc điều tra chưa đi đến đâu, đã vội vàng họp báo nói những chuyện vợ va vợ vịn ầm ở hội tề. Không lẽ GSV định phui tay chẳng? Với chồng hồ sơ được ghi nhận là gồm 8 cuốn băng, giấy tờ cao cả thước, mà ông GSV bảo *vẫn chưa có gì*. Phải chăng cái gọi là CỐ đó, nó chưa... có trong túi ông GS V, nên ông GSV phải họp báo để đánh tiếng cho nó tìm đến, trước khi dọa sẽ mở cuộc điều tra chính thức ?

Dậy khôn

Cuộc họp báo của VGS để công bố kết quả cuộc điều tra tham nhũng ở Nha Trang, sau đó đã biến thành cuộc họp báo... dậy khôn. Ông đặc ủy giám sát khu 2 cho rằng ở đâu cũng có tham nhũng cả. Từ TYV Cộng Hòa, đến bệnh viện Duy Tân hay QYV Nguyễn Huệ. Rồi ông dạy khôn các « bạn dân » phải biết làm khó những người xử dụng giấy tờ hợp lệ tình trạng quân dịch. Theo ông mỗi người khi bị hội giấy tờ hợp lệ quân dịch, người đó phải « được mời » về bót, cho đến khi nào « bạn dân ta » sưu tra xong và thấy một trăm phần trăm là giấy thật, thì mới được tha cho về.

Nam Mô A Di Đà Phật, lạy Đức Chúa Trời Cao Cả, nếu ông Tướng Dùi Cui mà nghe theo lời « dạy dỗ » của ông GSV, thì bỏ bỏ thăng dân và Nhà Nước cũng sẽ tốn hao biết bao nhiêu công quỹ để xây thêm vài ngàn cái nhà giam.

Từ trước đến nay, theo đầu óc ngu dốt của bọn C.O, bọn CO cứ ngỡ rằng Nhà Nước làm gì thì làm, nhưng vẫn tránh tối đa cái việc gây phiền nhiễu cho dân. Không ngờ ông GSV lại chủ trương đủ phiền dân cũng kệ bu nó, miễn là tiện sở sách Nhà Nước. Quý hóa thay.

Hội nâng bi.

Kể từ lúc Tướng Sún Răng chính thức tuyên bố sẽ dự cuộc chạy đua vào Đêch Lầu, bọn chính khứa đón gió đã có vẻ hoạt động ráo riết gồm. Bọn này sau khi đánh hơi thấy « mùi » Tướng Sún Răng, thòm, bèn tìm đủ cách nâng bi Tướng Sún Răng để hồng có một cái « chân » chung quanh ngài vàng. Nhiều kẻ tối tăm tít mắt về cái sự nâng bi, đã quên đi cả những điều liêm sỉ. Một ông Thất Thiện trước kia thờ mình chúa Nguyễn Văn Thiệu kỹ thế, mà nay cũng trở giáo viết báo Tây, nâng bi mình chúa Sún Răng. Một hùm Ngõ Bá Thành luôn mồm khoe ầm lên rằng đã được « đi đêm » với mình chúa Sún Răng và chạy văng xú chiêng để vận động cho mình chúa, quên cả mối thù mình chúa Sún Răng đã « cách mạng » chủ cũ là hùm lớn Trần Lệ Xuân.

Mới đây lại có đảng dân biểu Bạc Liêu, đưa mồm nâng bi Tướng Sún Răng bằng câu : « Nếu năm tới, Tướng Minh mà ra ứng cử Tổng Thống, thì dân chúng sẽ tự vận động bỏ phiếu cho ông, chứ Tướng Minh không phải tranh cử với bất cứ ai ».

Bọn C.O đề nghị các chính khứa đón gió nên kết hợp lại và thành lập một hội lấy tên là « Hội nâng bi Tướng Sún Răng ». Mỗi lần hội có thêm một thành tích nâng bi nào là chuyển ngay tới Tướng Sún Răng cho người ghi điểm. Bọn C.O đoán chắc khi Tướng Sún Răng đắc cử Tổng Thống thế nào ông cũng mời toàn thể các chính khứa trong « Hội Nâng Bi » tham gia vào Triều Dinh của ông để dền ơn.

Xỏ lá

Trong lúc đồng bào nạn nhân bão lụt miền Trung đang khát từng miếng cơm manh áo, thì mấy ông Hội Đồng Tỉnh Gia Định lại mở một

cuộc tiếp tân đón hít tốn kém đến cả trăm xin. Tên Thiết Tổ « bạn ta » cho biết khi mãn cuộc vui, nó được một bà (không biết là phu nhân của ông Nghị Hòn nào) trông rất màu mỡ, tặng cho nó một hộp bánh còn nguyên si trong số những hộp bánh dư. Thoạt tiên nó từ chối vì không muốn mang tiếng có nhai ở cuộc vui. Nhưng bà phu nhân màu mỡ kia cứ ép nó phải lấy, nên nó đành phải cầm hộp bánh thơm phưng phức.

Trên đường trở về nó đã đem hộp bánh vào một tiệm để bán với số tiền 365 đồng. Nó có nhờ bọn C.O chuyên số tiền trên cho những đồng bào nạn nhân bão lụt miền Trung. Bọn C.O sợ mang tiếng xỏ lá mấy ông Nghị Hòn ở Tỉnh Gia Định nên không dám nhận. Thế là thằng Thiết Tổ đành vác số tiền trên góp vào « Sô Vàng » báo Xây Dựng của cha Thiên Hồ.

Những đồng bào đói khổ miền Trung nên khóc ba phát và cười ba phát về cái hộp bánh này.

Kẻ thù thành đồng chí

Nghị Muối Gia Định cách đây ít lâu thủ Dân biểu Duc ghê lắm. Chả thế mà Nghị Muối đã phải rút súng ra bắn vào tường, và còn gởi viên đạn tới Cụ Lương để « dẫn mặt » ông Duc cái chơi. Ông Duc ở xa về nghe chuyện đó lấy làm tặc giăng nổi giận, bèn vác đơn đến cò bót thưa ông Nghị Muối.

Cứ xem tình hình đó, ai cũng phải bảo là hai ông sẽ bắt cộng đái thiên, đến chết cũng không thềm ngó mặt nhau. Ai ngờ mới đây, hai ông đã « móc nghề » nhau lúc nào không biết, bất thành linh vai kẻ vờ ra tấn công ông Tổng Thợ Lặn. Số là ông Tổng Thợ Lặn trong lúc hàn huyên với nhà báo ngoại quốc, đã vui miệng bặt mí với họ là « giặc cờ đỏ » đã chui được vô làng báo Giao Chi rồi !

Nghị Muối, vì kinh nghiệm « dẫn mặt » có thừa, liền chích luôn một phát « Ai ông Tổng định dẫn mặt làng báo đây ! »

Dân biểu Duc vội tiếp tay luôn bằng cách nhân danh Hội Chủ Báo la lối « ông Tổng dung dưỡng giặc Cờ Đỏ rồi chụp mũ báo chí. »

Thì ra nhờ có ông Tổng, hai kẻ thù đã trở thành « đồng chí » chung lưng đấu cật chống dẫn mặt, chống chụp mũ. Kế hoạch hòa giải dân tộc của ông Tổng khéo thật, xin hoan hô ông.

Các ông lớn dọa ghê quá !

Thời này, bỗng dưng các ông lớn khoái xài đao to búa lớn, hơi một tí là tự nguyện... đi đoong liền !

Như ông Tổng Ngọc vừa mới dọa là trong vòng một tháng nữa, nếu Anamta còn phải ngứa tay đi làm Cái Bang, thì ông sẽ... cút đi liền !

Ông tướng Dùi Cui cũng vậy, mới bị ông Điện nói cạnh khỏe một chút, đã xin tình nguyện ra pháp trường cát, nếu...

Rồi đến ông Tướng Quý Phải thượng lưu cũng đòi từ chức và tự mình vác chiếu ra tòa, nếu giặc Cờ Đỏ diễn lại được tấn tuồng « Tết Mậu Thân khời lửa » giặc Cờ Đỏ chỉ nghe thấy thế thôi cũng đủ khiếp vía phải cuốn cờ ù tề về tuốt bên Kăm bú Chia rồi, đâu có dám đêch tướng Quân phải ra trước ba tòa Quan Lớn ?

Cả đến ông Dân biểu Điện, có lẽ vì sợ Đảng Dùi Cui bị mất một vị Đảng trưởng tài ba liêm khiết, nên vội vã chối thẳng, để cho pháp trường cát thất nghiệp luôn ! Riêng trường hợp ông Tổng Ngọc, bà con hãy chịu khó chờ một tháng nữa, xem lời dọa dẫm của ông rồi sẽ đi đến đâu ?

Quản lý : HOANG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 15đ. Một tháng 60đ. Một năm 720 đ.